Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 83 **Rozeslána dne 21. srpna 1992** **Cena Kčs 14,–**

O B S A H:

410. Zákon České národní rady o obcích (obecní zřízení) (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)

411. Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 570/1990 Sb., o správních poplatcích, ve znění vyhlášky č. 522/1991 Sb.

412. Vyhláška ministerstva pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky o osvědčení odborné způsobilosti projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce

413. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, kterou se doplňuje vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 271/1990 Sb., o stravování v zařízeních sociální péče, ve znění pozdějších předpisů

414. Vyhláška ministerstva zemědělství České republiky, kterou se upravuje poskytování podpor a náhrad při zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat, určují bezplatné odborné veterinární činnosti a stanoví jiná územní působnost okresních veterinárních správ

415. Vyhláška Slovenského geologického úradu o udeľovaní povolení na vykonávanie geologických prác a o spôsobe overovania odbornej spôsobilosti pracovníkov

416. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Polskou republikou o dobrém sousedství, solidaritě a přátelské spolupráci

417. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Lotyšské republiky o obchodně-ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci

418. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Estonské republiky o obchodně-ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci

419. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Tuniské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku

420. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany druhých států

421. Vyhláška ministerstva vnitra České republiky, kterou se zrušuje výnos č. j. VS/3-50/1851/88 o postupu národních výborů při výkonu státní správy na úseku státního občanství České socialistické republiky

422. Vyhláška ministerstva životního prostředí České republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 82/1976 Sb., o úpravě užívání povrchových vod k plavbě motorovými plavidly

423. Oznámení federálního ministerstva dopravy o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje výnos o Předpisu L 8 Letová způsobilost letadel - Mezinárodní požadavky ICAO

424. Oznámenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa upravujú podrobnosti o pracovnoprávnych vzťahoch príslušníkov Zboru požiarnej ochrany

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Opatření federálního ministerstva financí, kterým se mění opatření federálního ministerstva financí ze dne 27. března 1992, kterým se stanoví výše stravného při zahraničních pracovních cestách v cizí měně

Oznámenie ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky o uložení kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa

Redakční sdělení o opravě chyby

410

PŘEDSEDNICTVO ČESKÉ NARODNÍ RADY

vyhlašuje

úplné znění zákona České národní rady č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), se změnami a doplňky provedenými zákonem České národní rady č. 439/1991 Sb., zákonem České národní rady č. 485/1991 Sb., zákonem České národní rady č. 553/1991 Sb. a zákonem České národní rady č. 302/1992 Sb.

ZÁKON

České národní rady

ze dne 4. září 1990

o obcích (obecní zřízení)

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ

OBCE, JEJICH VZNIK A ZÁNIK

Oddíl první

Základní ustanovení o obcích

§ 1

(1) Obcemi[1]) podle tohoto zákona jsou

a) územní celky, které byly obcemi ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona,
b) obce, které vzniknou po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Území obce tvoří jedno katastrální území nebo soubor katastrálních území, jestliže se obec člení na části, které mají vlastní katastrální území.

(3) Obec se může členit na části. Části obce mají samostatné číslování domů.

§ 2

(1) Městem je obec, ve které do počátku účinnosti tohoto zákona působil městský národní výbor.

(2) Městem je i obec, kterou určí předsednictvo České národní rady na návrh vlády České republiky (dále jen „vláda“) nebo na návrh obce po vyjádření vlády.

(3) Městem přestává být obec, jestliže tak určí předsednictvo České národní rady na návrh vlády nebo na návrh obce po vyjádření vlády.

§ 3

(1) Statutárními městy jsou města: České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Liberec, Hradec Králové, Pardubice, Brno, Zlín, Olomouc, Ostrava, Opava a Havířov.

(2) Statutární města mají právo uspořádat své vnitřní poměry ve věcech správy obecně závaznou vyhláškou s tím, že území statutárního města se může členit na městské obvody nebo na městské části, popřípadě na části území města mohou být zřízeny městské obvody nebo městské části (dále jen „územně členěné statutární město“).

§ 4

(1) Obec jako právnická osoba vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývající.

(2) Obec má vlastní majetek a finanční zdroje; hospodaří s nimi samostatně za podmínek stanovených zvláštním zákonem.

§ 5

Není-li zvláštním zákonem stanoveno jinak, mohou obce, jejich orgány a organizace užívat znak a prapor obce. Jiné orgány, organizace a zařízení, právnické a fyzické osoby tak mohou učinit jen se souhlasem obecní rady. Pokud obec nemá historický znak a prapor, mohou jí být na její návrh předsednictvem České národní rady znak a prapor uděleny.

§ 6

Každá část území České republiky přísluší k některé obci, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.[2]) Území každé obce je součástí některého okresu.

---

[1]) Čl. 86 ústavního zákona č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, ve znění ústavního zákona č. 294/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č.100/1960 Sb., Ústavu Československé socialistické republiky, a ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, a kterým se zkracuje volební období národních výborů.

[2]) Zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

§ 7

(1) Občany obce jsou všechny osoby, které mají v obci trvalý pobyt[3]) nebo jim bylo uděleno čestné občanství obce.

(2) Občané obce, kteří dosáhli věku 18 let, jsou oprávněni

a) zúčastnit se zasedání obecního zastupitelstva a nahlížet do zápisů o jeho jednání,

b) podávat orgánům obce písemné návrhy.

(3) Každý má právo podávat petice orgánům obce.

§ 8

Obec může udělit a odejmout čestné občanství obce. Obec může za významná umělecká, vědecká a jiná významná díla udělovat ceny obce.

§ 9

Obec vydává potvrzení a vyhotovuje zprávy pro potřeby fyzických a právnických osob, jen stanoví-li tak obecně závazný předpis.

Oddíl druhý

Sloučení a rozdělení obcí

§ 10

(1) Dvě nebo více sousedních obcí se mohou na základě dohody sloučit. Území obce po sloučení tvoří území slučovaných obcí.

(2) Sloučení obcí se před uzavřením dohody projedná s okresním úřadem. Název nově vzniklé obce se předem projedná s ministerstvem vnitra České republiky (dále jen „ministerstvo vnitra“). Patří-li slučované obce do více okresů, projedná se před uzavřením dohody sloučení obcí s vládou. Vláda současně rozhodne, do kterého okresu sloučená obec bude patřit.

(3) Dohodu o sloučení obcí lze uzavřít na základě rozhodnutí obecního zastupitelstva, pokud do 30 dnů od zveřejnění tohoto rozhodnutí není podán návrh na konání místního referenda o této věci.[3a]) Je-li podán takový návrh, je k uzavření dohody o sloučení obcí nutné souhlasné rozhodnutí místního referenda konaného v obci, ve které byl podán návrh na jeho konání.

(4) Dohoda o sloučení obcí musí obsahovat:

a) den, ke kterému se obce slučují,

b) u zanikajících obcí určení jejich majetku, finančních prostředků, ostatních práv a závazků, organizací a zařízení obce,

c) vzniká-li nová obec, její název a sídlo jejích orgánů,

d) určení obecně závazných vyhlášek, které byly vydány slučovanými obcemi a zůstanou po sloučení obcí v platnosti.

(5) Práva a závazky zanikající obce přecházejí buď na nově vzniklou obec nebo na obec, která při sloučení obcí nezaniká, a to dnem, ke kterému se obce slučují.

§ 10a

(1) Nový městský obvod nebo novou městskou část ve statutárním městě lze zřídit na základě rozhodnutí zastupitelstva města, pokud do 30 dnů od zveřejnění tohoto rozhodnutí není podán návrh na konání místního referenda o této věci. Je-li podán takový návrh, lze zřídit nový městský obvod nebo novou městskou část na základě souhlasného rozhodnutí místního referenda konaného na území, na němž se navrhuje zřízení nového městského obvodu nebo nové městské části.

(2) Rozhodnutí o zřízení nového městského obvodu nebo nové městské části musí obsahovat její název a vypořádání práv a závazků.

§ 11

(1) Obec se může rozdělit na dvě nebo více obcí. Rozdělení obce schvaluje ministerstvo vnitra na návrh obce. Návrh obec podá na základě výsledků místního referenda konaného v té části obce, která se chce oddělit. Nepodá-li obec návrh do 30 dnů ode dne vyhlášení výsledků místního referenda, učiní tak okresní úřad.

(2) Návrh na rozdělení obce musí obsahovat názvy vznikajících obcí, zda rozdělením obec zaniká, vymezení území vznikajících obcí, včetně příslušných mapových podkladů, rozdělení majetku včetně finančních prostředků, ostatních práv a závazků, organizací a zařízení obce. Návrh podá obec prostřednictvím okresního úřadu.

(3) Rozhodnutí o rozdělení obce musí obsahovat náležitosti stanovené v odstavci 2 pro návrh na rozdělení obce.

(4) Do tří měsíců po ustavujícím zasedání obecního zastupitelstva nově vzniklé obce předá dosavadní obec nově vzniklé obci majetek, který jí náleží podle návrhu schváleného ministerstvem vnitra. O předání majetku se pořizuje písemný zápis. Tento majetek, včetně finančních pohledávek a závazků, do doby jeho předání spravuje dosavadní obec, která však nemůže rozhodovat o jeho převodu, ani nemůže uzavřít smlouvu o zřízení zástavního práva a nájemní smlouvu[3b])

---

[3]) Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

[3a]) Zákon České národní rady č. 298/1992 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o místním referendu.

[3b]) § 151 a a násl., § 663 a násl. občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 46/1992 Sb.).

k tomuto majetku. V nově vzniklé obci platí obecně závazné vyhlášky, které platily na jejím území před jejím vznikem.

§ 12

Sloučení a rozdělení obcí lze provést pouze k počátku kalendářního roku. Návrh na rozdělení obce musí být podán ministerstvu vnitra nejpozději do 30. září kalendářního roku.

HLAVA DRUHÁ

PŮSOBNOST OBCE

Oddíl první

Samostatná působnost

§ 13

(1) Obec spravuje své záležitosti samostatně (dále jen „samostatná působnost").

(2) Při výkonu samostatné působnosti se obec řídí jen zákony a obecně závaznými právními předpisy vydanými ústředními orgány k jejich provedení.

§ 14

(1) Do samostatné působnosti obce patří zejména:

a) schvalování programu rozvoje územního obvodu obce a provádění kontroly jeho plnění,
b) hospodaření s majetkem obce,
c) poskytování a přijímání darů,
d) sestavování rozpočtu obce, hospodaření podle něj a vyúčtování hospodaření obce za uplynulý kalendářní rok,[3c])
e) zřizování trvalých nebo dočasných peněžních fondů,[3c])
f) zakládání a zřizování právnických osob a zařízení, popřípadě jejich rušení,
g) rozhodování o účasti obcí v obchodních společnostech a v nadacích,[3f])
h) stanovení druhů místních poplatků a jejich sazeb podle zvláštního zákona,[3d])
i) vydávání obecně závazných vyhlášek ve věcech patřících do samostatné působnosti,
j) rozhodování o vyhlášení místního referenda a realizace jeho výsledků,
k) uzavírání dohod o změně hranic obce,[3e])
l) volba, zřizování a ustanovování orgánů obce,
m) rozhodování o členství obce v dobrovolném svazku obcí (§20a) a ve sdruženích obcí s mezinárodním prvkem (§ 20e),
n) úkoly v oblasti školství, saciální péče, zdravotnictví a kultury, s výjimkou výkonu státní správy,
o) místní záležitosti veřejného pořádku a zřizování obecní (městské) policie, s výjimkou rozhodování a přestupcích,
p) správa, údržba a provozování zařízení sloužících k uspokojování potřeb občanů, jsou-li vlastnictvím obce,
r) čistota obce, odvoz domovních odpadů a jejich nezávadná likvidace, zásobování vodou, odvádění a čištění odpadních vod,
s) ukládání sankcí podle tohoto zákona,
t) udělování čestného občanství obce,
u) udělování cen obce.

(2) Obec v samostatné působnosti dále zajišťuje ve svém územním obvodu hospodářský, sociální a kulturní rozvoj, ochranu a tvorbu zdravého životního prostředí, s výjimkou těch činností, které jsou zvláštními zákony svěřeny jiným orgánům jako výkon státní správy.

§ 15

Obce, v nichž sídlí státní orgány České republiky nebo ústřední orgány České a Slovenské Federativní Republiky, zabezpečí pro tyto orgány důstojné místnosti odpovídající jejich významu.

§ 16

Obecně závazné vyhlášky

(1) Obec může k plnění svých úkolů vydávat pro svůj územní obvod obecně závazné vyhlášky.

(2) Obecně závazné vyhlášky musí být v souladu se zákony a obecně závaznými právními předpisy vydanými ústředními orgány státní správy k jejich provedení.

(3) Obecně závazné výhlášky musí být vyhlášeny. Výhlášení se provede tak, že se obecně závazná vyhláška vyvěsí na úřední desce obecního úřadu na dobu 15 dnů, což je podmínkou platnosti. Dnem vyhlášení obecně závazné vyhlášky je první den jejího vyvěšení

[3c]) Zákon České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona České národní rady č. 579/1991 Sb.

[3f]) § 20b a násl. občanského zákoníku.

[3d]) Zákon České národní rady č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 184/1991 Sb.

[3e]) § 16 odst. 1 zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.

na úřední desce. Kromě toho se obecně závazná vyhláška uveřejní způsobem v obci obvyklým.

(4) Obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem následujícím po dni jejího vyhlášení, pokud v ní není stanoven pozdější počátek účinnosti. Ve výjimečných případech, kdy to vyžaduje naléhavý obecný zájem, může obecně závazná vyhláška nabýt platnosti a účinnosti již dnem vyhlášení. Tato skutečnost v ní musí být uvedena.

(5) Obecně závazné vyhlášky musí být každému přístupny u obecního úřadu v obci, která je vydala. Obecně závaznou vyhlášku, která nabyla účinnosti, zašle obecní úřad neprodleně příslušnému okresnímu úřadu.[3g])

§ 17

Zrušen

Hospodaření obcí

§ 18

(1) Majetkem obce jsou věci a majetková práva stanovená zvláštním zákonem. S tímto majetkem obec samostatně hospodaří.

(2) Obec může hospodařit též s majetkem jiných právnických nebo fyzických osob, a to na základě smlouvy uzavřené v souladu s obecně závaznými právními předpisy.

§ 19

Obec sestavuje svůj rozpočet a hospodaří podle něj. Rozpočet sestavuje na příslušný kalendářní rok a vyúčtování výsledků svého hospodaření provede do tří měsíců po skončení kalendářního roku.

§ 20

(1) Obec vede účetnictví o stavu a pohybu majetku, o příjmech a výdajích a o finančních vztazích ke státnímu rozpočtu podle zvláštního právního předpisu.

(2) Návrh rozpočtu a vyúčtování hospodaření za uplynulý kalendářní rok musí být vhodným způsobem zveřejněny nejméně 15 dnů před projednáním v obecním zastupitelstvu, aby se k němu mohli občané obce vyjádřit. Připomínky k návrhu rozpočtu a k vyúčtování hospodaření za uplynulý rok mohou občané uplatnit buď písemně ve stanovené lhůtě nebo ústně na zasedání zastupitelstva.

(3) Obec dá přezkoumat příslušným okresním úřadem nebo auditorem hospodaření obce za uplynulý kalendářní rok a výsledek přezkoumání předloží obecnímu zastupitelstvu spolu s vyúčtováním hospodaření za uplynulý kalendářní rok.

Oddíl druhý

Dobrovolné svazky obcí a jiná seskupení obcí

§ 20a

Dobrovolné svazky obcí

(1) Obce mohou vytvářet dobrovolné svazky obcí (dále je „svazky“). Postavení svazků, jejich vznik a zánik upravuje zvláštní zákon.[3h])

(2) Předmětem činnosti svazku mohou být jen pravomoci obce uvedené v § 14 odst. 1 písm. n), p) a r). Svazek může zakládat právnické osoby k plnění úkolů, pro něž byl vytvořen.

(3) Obec může na svazek převést svůj majetek včetně finančních prostředků jen v rozsahu, který slouží k vykonávání činností, které na svazek přenesla.

(4) Obce se nemohou sdružovat podle předpisů o sdružování občanů.[3i])

§ 20b

(1) Svazek sestavuje svůj rozpočet a hospodaří podle něj. Rozpočet sestavuje na příslušný kalendářní rok a vyúčtování výsledků svého hospodaření provede do tří měsíců po skončení kalendářního roku.

(2) Svazek vede účetnictví o stavu a pohybu majetku, o svých příjmech a výdajích a o finančních vztazích k rozpočtu obcí, které svazek vytvořily.

(3) Návrh rozpočtu a vyúčtování hospodaření za uplynulý kalendářní rok musí být vhodným způsobem zveřejněny nejméně 30 dnů před projednáním na zasedání orgánu svazku, aby se k němu mohli občané obcí, které svazek vytvořily, vyjádřit. Připomínky k návrhu rozpočtu a k vyúčtování hospodaření za uplynulý rok mohou občané uplatnit písemně ve stanovené lhůtě nebo ústně na zasedání orgánu svazku.

(4) Svazek dá přezkoumat příslušným okresním úřadem nebo auditorem hospodaření svazku za uplynulý kalendářní rok a výsledek přezkoumání předloží na zasedání orgánu svazku spolu s vyúčtováním hospodaření za uplynulý kalendářní rok.

[3g]) Zákon České národní rady č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů.

[3h]) § 20f a násl. občanského zákoníku.

[3i]) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 20c

Občané obcí, které vytvořily svazek, pokud dosáhli věku 18 let, jsou oprávněni:

a) účastnit se zasedání orgánu svazku a nahlížet do zápisů o jeho jednání,

b) podávat orgánu svazku písemné návrhy.

§ 20d

Odporuje-li opatření svazku nebo jeho orgánu zákonu, pozastaví vláda jeho výkon. Nezjedná-li svazek nebo jeho orgán nápravu, předloží vláda do 30 dnů od pozastavení věc České národní radě.

§ 20e

Jiná seskupení obcí

Obce a svazky mohou spolupracovat též s obcemi jiných států a být členy mezinárodních sdružení místních orgánů. Obce a svazky mohou být členy právnických osob s mezinárodním prvkem.[3j])

Oddíl třetí

Přenesená působnost

§ 21

(1) Obec vykonává státní správu v rozsahu stanoveném zvláštními zákony (dále jen „přenesená působnost“).

(2) Při výkonu přenesené působnosti se obec řídí zákony a ostatními obecně závaznými právními předpisy a v jejich mezích usneseními vlády a směrnicemi ústředních orgánů státní správy.

(3) Zvláštní zákon stanoví způsob náhrady nákladů, které obcím vzniknou v souvislosti s výkonem přenesené působnosti.

§ 22

Obce v přenesené působnosti vykonávají státní správu v rozsahu, ve kterém ji podle zvláštních zákonů vykonávaly místní národní výbory, popřípadě městské národní výbory třetí kategorie, do počátku účinnosti tohoto zákona. Obce v přenesené působnosti plní dále úkoly na jednotlivých úsecích státní správy v rozsahu, který stanoví zvláštní zákony.

§ 23

(1) Pokud obec není schopna sama zabezpečit řádný výkon přenesené působnosti podle § 22, ani neuzavře dohodu o zabezpečení výkonu přenesené působnosti jinou obcí téhož okresu, určí okresní úřad, že tuto působnost bude vykonávat pověřený obecní úřad.

(2) Jakmile bude obec schopna sama zabezpečit řádný výkon přenesené působnosti, okresní úřad své opatření učiněné podle odstavce 1 zruší.

§ 24

(1) Na základě zmocnění v zákoně a v jeho mezích může obec vydávat obecně závazné vyhlášky ve věcech patřících do přenesené působnosti.

(2) Pro vydávání obecně závazných vyhlášek podle odstavce 1 platí ustanovení § 16 odst. 2 až 5.

Oddíl čtvrtý

§ 25

(1) Územně členěná statutární města přijmou obecně závaznou vyhlášku, ve které stanoví zejména:

a) počet jednotlivých městských obvodů nebo městských částí a vymezení jejich území,

b) pravomoc zastupitelstva města, rady města a jejích orgánů, a to jak na úseku samostatné působnosti, tak i na úseku přenesené působnosti,

c) pravomoc obvodních nebo místních zastupitelstev, obvodních nebo místních rad a jejich orgánů svěřenou zastupitelstvem města městským obvodům nebo městským částem na úseku samostatné i přenesené působnosti,

d) vzájemnou součinnost mezi orgány města a městských obvodů nebo městských částí a v dohodě s magistrátem i vztahy magistrátu a úřadů městských obvodů nebo městských částí

e) majetek města, který se svěřuje městským obvodům nebo městským částem, a oprávnění městských obvodů nebo městských částí při nakládání s tímto majetkem,

f) podmínky, za krerých lze městským obvodům nebo městským částem odejmout svěřený majetek statutárního města,

g) rozsah oprávnění městských obvodů nebo městských částí zakládat a zřizovat, popřípadě rušit právnické osoby a zařízení,

h) způsob stanovení podílu městských obvodů nebo městských částí na dotaci přiznané městu na náhradu nákladů vzniklých plněním úkolů v samostatné a přenesené působnosti,

i) způsob projednání návrhu obecně závazných vyhlášek s městskými obvody nebo městskými částmi a způsob jejich vyhlášení v městských obvodech nebo městských částech.

[3j]) Zákon č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem v Československé socialistické republice, ve znění § 29 zákona č. 157/1989 Sb.

(2) V obecně závazné vyhlášce podle odstavce 1 lze stanovit, že

a) některé působnosti náležející podle tohoto zákona územně členěnému statutárnímu městu budou vykonávat městské obvody nebo městské části,

b) některý městský obvod nebo městská část bude vykonávat některé úkoly přenesené působnosti pro jiný městský obvod nebo městskou část, popřípadě pro všechny městské obvody nebo městské části.

HLAVA TŘETÍ

MÍSTNÍ REFERENDUM A ORGÁNY OBCE

Oddíl první

Místní referendum

§ 26

Místní referendum úpravuje zvláštní zákon.

Oddíl druhý

Obecní zastupitelstvo

§ 27

(1) Obecní zastupitelstvo je složeno z členů zastupitelstva, jejichž počet na každé volební období stanoví v souladu s tímto zákonem obecní zastupitelstvo před vyhlášením voleb.

(2) Funkci obecního zastupitelstva plní

a) ve městě městské zastupitelstvo,

b) ve městě uvedeném v § 3 odst. 1 zastupitelstvo města,

c) v městském obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města obvodní nebo místní zastupitelstvo v rozsahu mu svěřeném,

d) v Praze zastupitelstvo hlavního města Prahy,

e) v městské části hlavního města Prahy obvodní nebo místní zastupitelstvo v rozsahu mu svěřeném.

§ 28

Obecní zastupitelstvo při stanovení počtu členů zastupitelstva přihlédne zejména k počtu obyvatel a velikosti územního obvodu obce. Počet členů stanoví tak, aby obecní zastupitelstvo mělo

a) v obcích do 3000 obyvatel	7–15 členů,
b) v obcích nad 3000 do 20 000 obyvatel	15–30 členů,
c) v obcích nad 20 000 do 50 000 obyvatel	25–40 členů,
d) v obcích nad 50 000 obyvatel	35–50 členů,
e) ve městech uvedených v § 3	50–70 členů,
f) v obvodech měst uvedených v § 3	7–70 členů,
g) v městských částech do 3000 obyvatel měst uvedených v § 3	7–15 členů,
h) v městských částech nad 3000 do 20 000 obyvatel měst uvedených v § 3	15–30 členů,
i) v městských částech nad 20 000 obyvatel měst uvedených v § 3	25–50 členů.

§ 29

(1) Člen obecního zastupitelstva nabývá práv a povinností člena obecního zastupitelstva zvolením. Platnost volby ověřuje obecní zastupitelstvo na prvním zasedání, jehož se člen zastupitelstva zúčastní.

(2) Člen obecního zastupitelstva skládá na prvním zasedání obecního zastupitelstva, jehož se po svém zvolení zúčastní, slib tohoto znění: „Slibuji na svou čest a svědomí věrnost České republice a České a Slovenské Federativní Republice. Budu dbát vůle a zájmů lidu, řídit se ústavními a ostatními zákony České republiky a České a Slovenské Federativní Republiky a pracovat k tomu, aby byly uváděny v život.“.

(3) Odmítnutí složit slib nebo slib s výhradou má za následek ztrátu mandátu. Slib skládá člen obecního zastupitelstva do rukou předsedajícího zasedání obecního zastupitelstva. Složení slibu potvrdí člen obecního zastupitelstva svým podpisem.

§ 30

(1) Funkční období člena obecního zastupitelstva končí dnem uplynutí volebního období. Funkční období členů obecního zastupitelstva, kteří jsou členy obecní rady, končí zvolením nové obecní rady po volbách do zastupitelstev v obcích.

(2) Podmínky zániku mandátu člena obecního zastupitelstva upravuje zvláštní zákon.

§ 31

(1) Výkon povinností vyplývajících z funkce člena obecního zastupitelstva se považuje za výkon veřejné funkce.

(2) Člen obecního zastupitelstva nesmí být pro výkon své funkce zkrácen na právech vyplývajících z jeho pracovního nebo jiného obdobného poměru.

§ 32

(1) Členovi obecního zastupitelstva, který je pro výkon této funkce dlouhodobě uvolněn ze svého zaměstnání (dále jen „dlouhodobě uvolněný člen zastupitelstva“), se zachovává pracovní nebo jiný obdobný poměr. Místo mzdy nebo jiné odměny za práci mu přísluší od obce odměna stanovená podle nařízení vlády. Tato odměna přísluší i členovi obecního zastupitelstva, který vykonává funkci dlouhodobě uvolněného člena zastupitelstva a nebyl před tím v pracovním nebo jiném obdobném poměru.

(2) Členovi obecního zastupitelstva, který není pro výkon své funkce dlouhodobě uvolněn ze svého zaměstnání, poskytne zaměstnavatel pro výkon funkce v rozsahu stanoveném obcí potřebné pracovní volno s náhradou mzdy. Členovi obecního zastupitelstva, který není v pracovním nebo jiném obdobném poměru, poskytuje obec náhradu výdělku ušlého v souvislosti s výkonem jeho funkce v prokázané výši ze svých prostředků.

(3) Členům obecního zastupitelstva uvedeným v odstavci 2 může obec poskytnout za výkon funkce ještě odměnu stanovenou podle nařízení vlády.

(4) Se členem obecního zastupitelstva lze po dobu výkonu funkce a 12 měsíců po jeho skončení proti jeho vůli rozvázat pracovní nebo obdobný poměr jen se souhlasem obecního zastupitelstva.

§ 33

Náhrada skutečných výdajů, které členovi obecního zastupitelstva vzniknou v souvislosti s výkonem jeho funkce, mu náleží podle předpisů platných pro pracovníky v pracovním poměru.

§ 34

Člen obecního zastupitelstva má při výkonu své funkce právo

a) předkládat obecnímu zastupitelstvu návrhy,
b) vznášet dotazy, připomínky a podněty na obecní radu a její jednotlivé členy, na další orgány obce a vedoucí organizací a zařízení, které obec založila nebo řídí; odpověď na ně mu musí být dána bezodkladně, nejpozději však do 30 dnů,
c) požadovat od pracovníků obecního úřadu informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce.

§ 35

Člen obecního zastupitelstva je povinen zúčastňovat se zasedání obecního zastupitelstva, popřípadě obecní rady a komise, je-li jejich členem, a plnit úkoly, které mu tyto orgány uloží.

§ 36

(1) Obecnímu zastupitelstvu je vyhrazeno:

a) schvalovat program rozvoje územního obvodu obce,
b) schvalovat rozpočet obce a vyúčtování hospodaření za uplynulý kalendářní rok,
c) uzavírat dohody o změně hranic obce,[3e])
d) rozhodovat o založení, zřízení nebo zániku právnických osob nebo zařízení,
e) rozhodovat o účasti obce v obchodních společnostech a nadacích,
f) schvalovat obecně závazné vyhlášky ve věcech samostatné působnosti,
g) volit z řad svých členů starostu, zástupce starosty a další členy obecní rady (radní) a odvolávat je z funkce, stanovit počet členů obecní rady, jakož i počet dlouhodobě uvolněných členů zastupitelstva,
h) stanovit výši odměn podle § 32 odst. 1 starostovi a jeho zástupci v obcích, kde se nevolí obecní rada,
i) stanovit výši odměn podle § 32 odst. 3 členům obecního zastupitelstva,
j) stanovit výši osobních a věcných nákladů na činnost obecního úřadu; jde-li o náklady na výkon státní správy, je vázán stanoviskem okresního úřadu,
k) zřizovat obecní (městskou) policii,
l) rozhodovat o členství obce ve svazku a o vystoupení z tohoto svazku, o účasti obce v mezinárodních sdruženích místních orgánů a o členství obce v právnických osobách s mezinárodním prvkem,
m) udělovat čestné občanství obce a ceny obce,
n) schvalovat územně plánovací dokumentaci sídelních útvarů a zón.

(2) V obcích, kde se volí obecní rada, může obecní zastupitelstvo podle místních podmínek svěřit obecní radě část své pravomoci schvalovat rozpočtová opatření.

(3) Obecnímu zastupitelstvu nepřísluší rozhodovat v oblasti přenesené působnosti obce, s výjimkou věci uvedené v odstavci 1 písm. n).

§ 36a

(1) Obecní zastupitelstvo rozhoduje o těchto majetkoprávních úkonech obce:

a) nabytí a převodu nemovitých věcí,
b) bezúplatném převodu movitých věcí včetně peněz, s výjimkou obvyklých darování k životním jubileím a obdobným příležitostem, s výjimkou darů věnovaných tuzemským právnickým osobám na vědu a vzdělání, na charitativní, sociální, zdravotnické a ekologické účely a na podporu rozvoje kultury, tělesné výchovy a sportu v celkové částce nejvýše 5 000 Kčs ročně a s výjimkou poskytování jednorázových sociálních výpomocí občanům,
c) bezúplatném postoupení pohledávek,
d) přijetí úvěru (půjčky a dotace), poskytnutí úvěru (půjčky a dotace), převzetí dluhu, přistoupení k dluhu a převzetí záruky, požaduje-li to alespoň jedna desetina všech členů obecního zastupitelstva,
e) peněžitých i nepeněžitých vkladech do obchodních společností a svazků (§ 20a odst. 1),
f) majetkové účasti na podnikání jiných osob s výjimkou vlastních podniků,
g) vzdání se práva a prominutí pohledávky vyšší než 5000 Kčs,
h) zastavení nemovitých věcí,

i) zastavení movitých věcí nebo práv v hodnotě vyšší než 50 000 Kčs,

j) dohodách o splátkách s lhůtou splatnosti delší než 18 měsíců,

k) emisi komunálních obligací.[7])

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i na úkony obsahující cenu nižší, než je cena v místě a čase obvyklá.

(3) Oprávnění rozhodovat o majetkoprávních úkonech obce uvedených v odstavcích 1 a 2 nemůže obecní zastupitelstvo svěřit obecní radě.

(4) Záměry obce převést nemovitý majetek a pronajmout nemovitý majetek, s výjimkou pronájmu bytů, musí být v obci vhodným způsobem zveřejněny nejméně po dobu 30 dnů před projednáním v orgánech obce, aby se k nim mohli občané vyjádřit a předložit své nabídky.

(5) Ustanovení odstavců 1, 2, 3 a 4 se použijí při rozhodování zastupitelstva městského obvodu nebo městské části statutárních měst nebo městské části hlavního města Prahy jimž byl statutem svěřen majetek.

§ 36b

Majetek obce, který tvoří zdravotnické zařízení, může být svěřen jen fyzické nebo právnické osobě, která splňuje podmínky výkonu lékařské, stomatologické a lékárnické praxe podle zvláštního zákona.

§ 37

Zrušen

Jednání obecního zastupitelstva

§ 38

(1) Obecní zastupitelstvo se schází podle potřeby, nejméně však jedenkrát za tři měsíce. Zasedání obecního zastupitelstva svolává a zpravidla řídí starosta. Starosta je povinen svolat zasedání obecního zastupitelstva nejpozději do 14 dnů, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů zastupitelstva nebo přednosta okresního úřadu.

(2) Nesvolá-li starosta zasedání obecního zastupitelstva podle odstavce 1, učiní tak zástupce starosty, popřípadě jiný člen obecního zastupitelstva.

(3) Nesejde-li se obecní zastupitelstvo po dobu delší než šest měsíců, může je na návrh přednosty okresního úřadu po vyjádření vlády rozpustit Česká národní rada.

(4) Jestliže při zahájení jednání obecního zastupitelstva není přítomna nadpoloviční většina všech členů obecního zastupitelstva, ukončí starosta zasedání obecního zastupitelstva a do 14 dnů svolá jeho náhradní zasedání.

(5) Obecní zastupitelstvo je schopno se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů. K platnému usnesení, rozhodnutí nebo volbě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů obecního zastupitelstva.

§ 39

Ustavující zasedání nově zvoleného obecního zastupitelstva svolává dosavadní obecní rada tak, aby se konalo do 15 dnů od vyhlášení výsledků voleb místní volební komisí. Ustavujícímu zasedání předsedá zpravidla nejstarší člen obecního zastupitelstva do doby, než je zvolen starosta. Ustavující zasedání obecního zastupitelstva zvolí starostu a další členy obecní rady.

§ 40

Zasedání obecního zastupitelstva jsou veřejná. Starosta informuje občany o místě, době a navrženém pořadu připravovaného zasedání obecního zastupitelstva způsobem v místě obvyklým.

§ 41

Právo předkládat návrhy k projednání na zasedání obecního zastupitelstva mají jeho členové a obecní rada.

§ 42

O průběhu zasedání obecního zastupitelstva se pořizuje zápis, který podepisuje starosta a určení ověřovatelé. Zápis, který je nutno pořídit do sedmi dnů po skončení zasedání, musí být uložen na obecním úřadě k nahlédnutí. O námitkách člena obecního zastupitelstva proti zápisu rozhodne nejbližší zasedání obecního zastupitelstva.

§ 43

Obecní zastupitelstvo vydá jednací řád, v němž stanoví podrobnosti o jednání.

Oddíl třetí

Obecní rada

§ 44

(1) Obecní rada je výkonným orgánem obce v oblasti samostatné působnosti. Při výkonu samostatné působnosti odpovídá obecní rada obecnímu zastupitelstvu. Obecní radě nepřísluší rozhodovat v oblasti přenesené působnosti, s výjimkou vydávání obecně závazných vyhlášek.

[7]) § 20 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech.

(2) Funkci obecní rady plní

a) ve městech městská rada,
b) ve městě uvedeném v § 3 rada města,
c) v městském obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města obvodní nebo místní rada v rozsahu jí svěřeném,
d) starosta v obci, kde se nevolí obecní rada.

(3) Obecní zastupitelstvo volí starostu, zástupce starosty a radní z řad svých členů. Ztratí-li člen obecního zastupitelstva svůj mandát, přestává být i členem obecní rady.

(4) Obecní rada je tvořena starostou, zástupcem (zástupci) starosty a dalšími radními. Počet členů obecní rady je lichý a činí nejméně 5 a nejvýše 13 členů, přičemž nesmí přesahovat jednu třetinu počtu členů zastupitelstva. Obecní rada se nevolí v obcích, v obvodech měst a městských částech uvedených v § 3, kde obecní (obvodní, místní) zastupitelstvo má méně než 15 členů.

(5) Jestliže je starosta nebo zástupce starosty odvolán z funkce nebo na tuto funkci rezignoval, přestává být i členem obecní rady.

(6) Obecní rada se schází ke schůzím podle potřeby, její schůze jsou neveřejné. Usnáší se většinou hlasů všech svých členů.

§ 45

Obecní rada

a) zabezpečuje hospodaření obce podle schváleného rozpočtu,
b) plní vůči právnickým osobám a zařízením založeným nebo zřízeným obecním zastupitelstvem úkoly zakladatele a zřizovatele podle zvláštních předpisů,
c) projednává a řeší návrhy, připomínky a podněty předložené jí členy obecního zastupitelstva, komisemi nebo občany obce,
d) zřizuje a zrušuje komise, odbory obecního úřadu, jmenuje a odvolává z funkce předsedy a členy komisí a na návrh tajemníka obecního úřadu jmenuje a odvolává vedoucí odborů obecního úřadu,
e) zřizuje podle potřeby odborné pracovní skupiny,
f) řídí činnost komisí a obecního úřadu v oblasti samostatné působnosti a ukládá jim úkoly,
g) stanoví celkový počet pracovníků obecního úřadu,
h) jmenuje a odvolává tajemníka obecního úřadu se souhlasem přednosty okresního úřadu[3k]) a stanoví jeho plat podle zvláštních předpisů,
i) přezkoumává na základě podnětů opatření přijatá komisemi a odbory obecního úřadu v otázkách samostatné působnosti,
j) kontroluje činnost orgánů, které zřídila,
k) prohlašuje náhradníka za člena obecního zastupitelstva na uprázdněný mandát,[3a])
l) vydává obecné závazné vyhlášky v přenesené působnosti a v nutných a neodkladných případech též obecně závazné vyhlášky ve věcech samostatné působnosti; obecně závazná vyhláška v samostatné působnosti však pozbude platnosti, nebude-li schválena na nejbližším zasedání obecního zastupitelstva,
m) přijímá petice a zabezpečuje jejich projednání a vyřízení,
n) stanoví plat starostovi a jeho zástupci podle zvláštních předpisů,
o) rozhoduje o organizační struktuře obecního úřadu a na návrh tajemníka obecního úřadu o platech vedoucích odborů obecního úřadu; není-li tato funkce zřízena, stanoví platy všem pracovníkům obecního úřadu podle zvláštních předpisů,
p) zabezpečuje řešení ostatních otázek spadajících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu.

§ 46

Obecní rada je oprávněna při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v obci ukládat úkoly útvaru Policie České republiky,[4]) pokud není schopna je zajistit vlastními silami a prostředky. Úkoly útvaru Policie České republiky může ukládat jen prostřednictvím příslušného vrchního inspektora.

§ 47

(1) Dojde-li v důsledku živelní pohromy nebo jiné mimořádné události k ohrožení hospodářského nebo veřejného života v obci, může obecní rada uložit právnickým osobám povinnost poskytnout osobní a věcnou pomoc při odstraňování následků této události, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, může tak učinit starosta; o svých opatřeních bezodkladně informuje obecní radu.

(2) Právnické osobě, která poskytla osobní a věcnou pomoc, náleží náhrada účelně vynaložených nákladů a náhrada škody vzniklé při poskytování pomoci. Právo na náhradu nákladů může oprávněná právnická osoba uplatnit do tří měsíců ode dne, kdy je zjistila, nejpozději do dvou let po jejich vzniku. Právo na náhradu nákladů se uplatňuje u obecní rady, která povinnost uložila.

[3k]) § 8 zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 321/1992 Sb.

[4]) Zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

(3) Nesplní-li právnická osoba ve stanovené lhůtě bez vážného důvodu uloženou povinnost, může jí obecní rada uložit pokutu do 200 000 Kčs. Nebyla-li uložená povinnost splněna ani v nově stanovené lhůtě, může obecní rada uložit pokutu opětovně.

§ 48

(1) Právnické osobě a podnikateli,[5]) kteří neudržují čistotu a pořádek na jimi užívaném pozemku nebo jiné nemovitosti, či jinak naruší vzhled nebo životní prostředí obce, může obecní rada uložit pokutu do 50 000 Kčs.

(2) Právnické osobě a podnikateli,[5]) kteří znečistí veřejné prostranství, naruší životní prostředí obce nebo odloží věci mimo vyhrazená místa, může obecní rada uložit pokutu do 100 000 Kčs.

§ 49

Zrušen

§ 50

Právnické osobě a podnikateli,[5]) který při výkonu podnikatelské činnosti poruší obecně závaznou vyhlášku, může obecní rada uložit pokutu do 100 000 Kčs.

§ 51

(1) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy došlo k nesplnění povinnosti uložené podle § 47 nebo k jednání uvedeným v § 48 a 50. Pokutu nelze uložit, jestliže zvláštní předpis stanoví za takové nesplnění nebo porušení povinnosti jinou sankci.

(2) Uložení pokuty nezbavuje právní subjekty uvedené v předchozích ustanoveních povinnosti odstranit závadný stav ve stanovené lhůtě. Pokud tak neučiní, může tak učinit obec sama na jejich náklady, případně uložit opakovaně pokutu.

(3) Výnos pokut je příjmem obce.

§ 51a

Obecní rada může svěřit příslušnému odboru obecního úřadu zcela nebo zčásti působnosti uvedené v § 47 odst. 3, § 48 a 50.

Oddíl čtvrtý

Starosta

§ 52

(1) Starostu volí obecní zastupitelstvo.

(2) Starosta zastupuje obec navenek. Starosta má právo užívat při významných příležitostech a občanských obřadech závěsného odznaku se státním znakem České republiky. Obecní rada může stanovit, v kterých případech může tohoto odznaku užívat jiný člen obecního zastupitelstva, tajemník obecního úřadu nebo další pracovník obecního úřadu.

(3) Starosta spolu se zástupcem starosty nebo jiným radním podepisuje obecně závazné vyhlášky a jiná usnesení obecního zastupitelstva. Pokud není ustanoven tajemník obecního úřadu, je starosta nadřízen všem pracovníkům obecního úřadu a plní funkci statutárního orgánu zaměstnavatele podle zvláštních předpisů.

(4) Obecní rada může stanovit, že některé úkoly starosty plní zástupce (zástupci) starosty. Zástupce starosty zastupuje starostu v době jeho nepřítomnosti.

(5) Starosta je ze své činnosti odpovědný obecnímu zastupitelstvu.

§ 53

(1) Starosta připravuje, svolává a řídí schůze obecní rady a společně s pověřeným členem obecní rady podepisuje její usnesení.

(2) Starosta může pozastavit výkon usnesení obecní rady v otázkách samostatné působnosti obce, má-li za to, že je nesprávné. Věc pak předloží k rozhodnutí nejbližšímu zasedání obecního zastupitelstva.

(3) Starosta zašle okresnímu úřadu usnesení, obecního zastupitelstva nebo obecní rady, jestliže přednosta okresního úřadu o to požádá.

§ 53a

Starosta může po projednání s okresním úřadem svěřit komisi výkon přenesené působnosti v určitých věcech.

§ 54

Úkoly starosty a zástupce (zástupců) starosty plní ve městech uvedených v § 3 primátor města a náměstek (náměstci) primátora. Primátor jako představitel města má právo užívat primátorských insignií.

§ 55

Starosta setrvává ve své funkci i po ukončení volebního období až do zvolení nového starosty.

Oddíl pátý

Orgány obecní rady

§ 56

(1) Obecní rada zřizuje jako své iniciativní a kontrolní orgány komise; vždy zřizuje komisi finanční

[5]) § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

a komisi kontrolní. Svá stanoviska a náměty předkládají komise obecní radě.

(2) Komise je též výkonným orgánem, jestliže jí byla svěřena přenesená působnost podle § 53a.

(3) Komise se usnáší většinou hlasů všech svých členů. Starosta může pozastavit výkon usnesení komise v otázkách samostatné působnosti, má-li za to, že je nesprávné. Věc předloží k rozhodnutí obecní radě na její nejbližší schůzi.

(4) Komise je ze své činnosti odpovědna obecní radě; ve věcech výkonu přenesené působnosti na svěřeném úseku je podřízena okresnímu úřadu.

(5) V případech stanovených zvláštním zákonem zřizuje obecní rada pro výkon přenesené působnosti zvláštní orgány.

§ 57

Zrušen

Obecní úřad

§ 58

(1) Obecní úřad tvoří starosta, zástupce (zástupci) starosty a dále tajemník obecního úřadu, je-li tato funkce zřízena, a další pracovníci. V čele obecního úřadu je starosta.

(2) Obecní rada může z pracovníků obecního úřadu zřídit pro jednotlivé úseky činnosti obecního úřadu odbory, které jsou součástí obecního úřadu.

(3) Obecní úřad

a) v oblasti samostatné působnosti
   1. plní úkoly, které mu uložila obecní rada nebo obecní zastupitelstvo,
   2. usměrňuje po odborné stránce rozpočtové a příspěvkové organizace a zařízení, které si obec zřídila, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,
   3. pomáhá komisím v jejich činnosti;
b) v oblasti přenesené působnosti obce vykonává státní správu, s výjimkou věcí, které patří do působnosti komise nebo zvláštního orgánu.

(4) Ve věcech přenesené působnosti obce je obecní úřad podřízen okresnímu úřadu, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.[5a])

(5) Funkci obecního úřadu plní

a) ve městech městský úřad,
b) v územně členěných statutárních městech magistrát a úřady městských obvodů a městských částí,
c) v ostatních statutárních městech úřad města.

(6) Všechny listiny, které jsou vyhotoveny orgány obce a týkají se otázek samostatné působnosti obce, se v záhlaví označují uvedením slova „Obec“ („Město“) a názvem obce či města; jde-li o listiny vyhotovené orgány městských obvodů nebo městských částí v územně členěných statutárních městech, označují se v záhlaví uvedeném shora „Městský obvod“ nebo „Městská část“ s uvedením názvu města a názvu obvodu města nebo městské části. Všechna písemná opatření starosty, zástupce (zástupců) starosty, obecní rady a jejích orgánů v otázkách přenesené působnosti se v záhlaví označují „Obecní úřad“ („Městský úřad“, „Magistrát“, „Úřad městské části“) s uvedením názvu obce či města.

§ 59

(1) V obcích, v nichž obecní rada zřídila alespoň dva odbory obecního úřadu podle § 58 odst. 2, a v obcích, v nichž je pověřený obecní úřad, působí tajemník obecního úřadu.

(2) Tajemník je pracovníkem obecního úřadu. Ze své činnosti v oblasti samostatné působnosti je odpovědný obecní radě a starostovi; v oblasti přenesené působnosti je odpovědný starostovi.

(3) Tajemník obecního úřadu

a) je nadřízený všem pracovníkům obecního úřadu,
b) plní funkci statutárního orgánu zaměstnavatele podle zvláštních předpisů,
c) zabezpečuje plnění usnesení obecního zastupitelstva a obecní rady,
d) řídí a kontroluje činnost pracovníků obecního úřadu,
e) stanoví platy pracovníkům obecního úřadu podle zvláštních předpisů.

(4) Tajemník obecního úřadu se zúčastňuje zasedání obecního zastupitelstva a schůzí obecní rady s hlasem poradním.

§ 60

(1) Obecní úřady v obcích, které vláda určí nařízením (dále jen „pověřený obecní úřad“), vykonávají ve stanovených územních obvodech

a) státní správu, kterou do počátku účinnosti tohoto zákona nad rozsah přenesené působnosti uvedené v § 22 vykonávaly podle zvláštních zákonů místní národní výbory ve střediskových obcích, popřípadě místní národní výbory pro několik obcí jako rozšířenou působnost a městské národní výbory první a druhé kategorie,
b) státní správu ve věcech uvedených v příloze k tomuto zákonu, kterou do počátku účinnosti tohoto zákona vykonávaly krajské nebo okresní národní výbory,

[5a]) § 7 písm. c) zákona České národní rady č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství.

c) státní správu ve věcech stanovených zvláštními zákony a ve věcech, které jim svěří okresní úřad po projednání s příslušným ústředním orgánem státní správy,

a dále rozhodují v prvním stupni, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, o právech, právem chráněných zájmech a povinnostech občanů a organizací ve správním řízení.

(2) Pověřený obecní úřad vykonává státní správu i v územních obvodech jiných neveřejných obecních úřadů, stanoví-li tak okresní úřad[3g]) po projednání s příslušným orgánem státní správy.

§ 61

(1) Úřady městských obvodů nebo městských částí v územně členěných statutárních městech vykonávají státní správu

a) v rozsahu působnosti obcí podle § 21 odst. 1 a § 22,

b) v rozsahu působnosti pověřených obecních úřadů podle § 60 písm. a) a b), pokud její výkon nevyhradilo zcela nebo částečně zastupitelstvo města magistrátu,

c) která je zákony svěřena pověřeným obecním úřadům, pokud zastupitelstvo města nevyhradilo zcela nebo zčásti její výkon magistrátu,

d) podle odstavce 2 písm. b) a c), pokud jim byla svěřena zastupitelstvem města.

(2) Magistráty územně členěných statutárních měst

a) vykonávají státní správu podle odstavce 1 písm. b) a c), pokud jim její výkon vyhradilo zastupitelstvo města,

b) ve městech, Brno, Ostrava a Plzeň vykonávají pro území okresu, státní správu, která ke dni 30. června 1992 příslušela okresním úřadům příslušným pro města Brno, Ostravu a Plzeň (s výjimkou působnosti podle § 5 odst. 1 a 2 zákona České národní rady č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí), státní správu, která byla na ně těmito okresními úřady přenesena, a státní správu ve věcech, které zvláštní zákony svěří okresním úřadům,

c) vykonávají státní správu v rozsahu působnosti pověřených obecních úřadů ve stanoveném územním obvodu,

d) přezkoumávají rozhodnutí orgánů městských obvodů a městských částí vydaná ve správním řízení,

e) kontrolují činnost orgánů městských obvodů a městských částí a poskytují jim odbornou pomoc při plnění jejich úkolů v oblasti přenesené působnosti.

(3) Úřady měst v ostatních statutárních městech vykonávají

a) státní správu v rozsahu působnosti obcí podle § 21 odst. 1 a § 22,

b) státní správu v rozsahu působnosti pověřených obecních úřadů ve stanoveném územním obvodu.

§ 61a

Ministerstvo vnitra stanoví v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy obecně závazným právním předpisem předpoklady pro výkon funkcí v obecních úřadech v oblasti přenesené působnosti, které vyžadují zvláštní odbornou způsobilost.

HLAVA ČTVRTÁ

NÁPRAVA NESPRÁVNÝCH OPATŘENÍ

§ 62

(1) Odporuje-li obecně závazná vyhláška nebo jiné opatření obecního zastupitelstva v samostatné působnosti zákonu, pozastaví okresní úřad jeho výkon. Nezjedná-li nápravu orgán, který je vydal, předloží okresní úřad do 30 dnů od pozastavení věc České národní radě k rozhodnutí.

(2) Odporuje-li opatření obecní rady nebo jejích orgánů v otázkách samostatné působnosti zákonu, pozastaví okresní úřad jeho výkon. Nezjedná-li nápravu obecní rada ani obecní zastupitelstvo, předloží okresní úřad do 30 dnů od pozastavení věc České národní radě.

(3) Nesprávné opatření obecního zastupitelstva, obecní rady nebo jejích orgánů nebo obecního úřadu v otázkách přenesené působnosti zruší okresní úřad, nezjedná-li nápravu orgán, který je vydal.

(4) V městských obvodech nebo městských částech územně členěných statutárních měst vykonává působnost okresního úřadu podle odstavců 1 a 2 magistrát, který věc předkládá k rozhodnutí zastupitelstvu města. Není-li zjednána náprava tímto způsobem u měst uvedených v první větě, s výjimkou měst Brna, Ostravy a Plzně, okresní úřad pozastaví výkon rozhodnutí a předloží věc k rozhodnutí České národní radě; u měst Brna, Ostravy a Plzně v takovém případě pozastaví výkon opatření ministerstvo vnitra a předloží věc k rozhodnutí České národní radě.

(5) V městských obvodech nebo městských částech územně členěných statutárních měst vykonává působnost okresního úřadu podle odstavce 3 magistrát. Není-li zjednána náprava tímto způsobem u měst uvedených v první větě, s výjimkou měst Brna, Ostravy a Plzně, zruší opatření příslušný okresní úřad; u měst Brna, Ostravy a Plzně v takovém případě zruší opatření příslušný orgán státní správy.

§ 62a

(1) Odporuje-li obecně závazná vyhláška nebo jiné opatření zastupitelstva města Brna, Ostravy a Plzně v samostatné působnosti zákonu, pozastaví ministerstvo vnitra jeho výkon. Nezjedná-li nápravu orgán, který je vydal, předloží ministerstvo vnitra do 30 dnů od pozastavení věc České národní radě k rozhodnutí.

(2) Odporuje-li opatření rady města, jejích orgánů nebo magistrátu ve městech uvedených v odstavci 1 v otázkách samostatné působnosti zákonu, pozastaví ministerstvo vnitra jeho výkon. Nezjedná-li nápravu rada města ani zastupitelstvo města, předloží ministerstvo vnitra do 30 dnů od pozastavení věc České národní radě k rozhodnutí.

(3) Nesprávné opatření zastupitelstva města, rady města, jejích orgánů nebo magistrátu ve městech uvedených v odstavci 1 v otázkách přenesené působnosti zruší příslušný ústřední orgán státní správy, nezjedná-li nápravu orgán, který je vydal.

§ 63

Ustanovení o nápravě nesprávných opatření se nevztahují na rozhodnutí vydaná podle předpisů o správním řízení.

HLAVA PÁTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 64

Obecné předpisy o správním řízení[6]) se vztahují na rozhodování orgánů obce.

a) ve věcech podle § 47 odst. 3, § 48 a 50,
b) o právech, právem chráněných zájmech a povinnostech občanů a organizací na úseku přenesené působnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.

§ 65

Skutečnosti nasvědčující vyloučení pracovníka obecního úřadu z projednávání a rohodování věci se oznamují vedoucímu odboru obecního úřadu; v obcích, kde není zřízen odbor obecního úřadu, se tato oznámení činí starostovi. Skutečnosti nasvědčující vyloučení vedoucího odboru obecního úřadu se oznamují tajemníkovi obecního úřadu. U člena komise nebo zvláštního orgánu pověřeného výkonem přenesené působnosti se oznámení činí obecní radě. O podjatosti rozhoduje orgán, popřípadě pracovník, jemuž se skutečnosti nasvědčující vyloučení oznamují; ten také v případě rozhodnutí o vyloučení pro podjatost učiní potřebná opatření k zajištění dalšího řízení.

§ 66

Orgány obce správní rozhodnutí jimi vydaná samy vykonávají, pokud nebude podán návrh na soudní výkon rozhodnutí.

§ 67

(1) Funkce zakladatele státních podniků, kterou do počátku účinnosti tohoto zákona vykonávaly místní národní výbory, městské národní výbory, národní výbory měst Brna, Ostravy, Plzně a Ústí nad Labem nebo obvodní národní výbory v těchto městech, a jejich pravomoc zřizovat, řídit a zrušovat organizace a zařízení, se přenáší na obecní zastupitelstva, městská zastupitelstva, zastupitelstva měst Brna, Ostravy, Plzně a Ústí nad Labem nebo obvodní zastupitelstva těchto měst, v nichž tyto státní podniky, organizace a zařízení mají své sídlo.

(2) Funkce zakladatele státních podniků, kterou do počátku účinnosti tohoto zákona vykonávaly okresní a krajské národní výbory, a jejich pravomoc zřizovat a zrušovat organizace a zařízení se na dobu nejdéle do 31. 12. 1992 přenáší na okresní úřady v okresech, v nichž státní podniky, organizace zařízení mají své sídlo, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Funkce zakladatele těchto státních podniků a pravomoci zřizovat, řídit a zrušovat organizace a zařízení, může být na základě dohody mezi okresním úřadem a obecním zastupitelstvem přenesena na obec, v níž tyto státní podniky, organizace a zařízení mají své sídlo; k přenesení musí dojít vždy v těch případech, kdy o to obecní zastupitelstvo požádá.

(3) O přenesení funkce zakladatele státních podniků a pravomoci zřizovat, řídit a zrušovat organizace a zařízení, které patřily ke dni účinnosti tohoto zákona do hospodářství národních výborů ve Středočeském kraji a měly své sídlo na území hlavního města Prahy, rozhodne vláda na návrh ministra vnitra.

§ 68

(1) Práva a závazky místních národních výborů a městských národních výborů přecházejí na obce, v nichž měly ke dni účinnosti tohoto zákona tyto národní výbory sídlo; obdobně přecházejí práva a závazky obvodních národních výborů a národních výborů měst Brna, Ostravy, Plzně a Ústí nad Labem na město Brno, Ostravu, Plzeň a Ústí nad Labem.

(2) Dnem účinnosti tohoto zákona přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních a jiných vztahů pracovníků podle zvláštních předpisů

a) z místních a městských národních výborů na obecní úřady v obcích, v nichž bylo sídlo uvedených národních výborů,
b) z národních výborů měst Brna, Ostravy, Plzně a Ústí nad Labem na úřady těchto měst,
c) z obvodních národních výborů měst Brna, Ostravy, Plzně a Ústí nad Labem na úřady městských obvodů v těchto městech.

---

[6]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

§ 69

(1) Ustavující zasedání obecního zastupitelstva zvoleného ve volbách do zastupitelstev v obcích v roce 1990 svolá rada příslušného národního výboru tak, aby se konalo do 15 dnů od vyhlášení výsledků voleb místní volební komisí.

(2) Do zvolené obecní rady obecním zastupitelstvem zvoleným ve volbách do zastupitelstev v obcích v roce 1990 plní jeho úkoly dosavadní rada příslušného národního výboru.

§ 70

Nezřídí-li obecní zastupitelstvo obecní policii, může pověřit pracovníky obecního úřadu úkoly k zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v rámci své působnosti. Pověření pracovníci dohlížejí na dodržování předpisů na ochranu veřejného pořádku, upozorňují fyzické a právnické osoby na zjištěné nedostatky a činí opatření k jejich odstranění. Jsou oprávněni požadovat od občanů potřebné vysvětlení k objasnění skutečností nutných k zjištění přestupků a ukládat pokuty v blokovém řízení. Předvést osobu přistiženou při páchání přestupku mohou jen v případě, neprokáže-li hodnověrně svou totožnost a věc nelze vyřídit na místě v blokovém řízení.

§ 70a

Zrušen

§ 71

Ustanovení tohoto zákona se vztahují na hlavní město České republiky Prahu, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

§ 72

Zrušují se

a) zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění pozdějších předpisů vydaných pro Českou republiku,
b) zákonné opatření předsednictva České národní rady č. 11/986 Sb., o národních výborech v okrese Ústí nad Labem,
c) vládní nařízení č. 12/1968 Sb., o úpravě odměn a náhrad a některých dalších poměrů poslanců národních výborů a členů komisí a aktivů národních výborů, ve znění nařízení vlády České socialistické republiky č. 127/1971 Sb., nařízení vlády České socialistické republiky č. 3/1989 Sb. a nařízení vlády České socialistické republiky č. 117/1989 Sb.,
d) nařízení vlády České socialistické republiky č. 1/1972 Sb., o inspekcích veřejného pořádku národních výborů, ve znění nařízení vlády České socialistické republiky č. 153/1982 Sb.,
e) nařízení vlády České socialistické republiky č. 152/1982 Sb., kterým se určují významná velká města a významná lázeňská města,
f) nařízení vlády České socialistické republiky č. 59/1984 Sb., kterým se zřizuje čestné uznání Za rozvoj národních výborů.

§ 73

Tento zákon nabývá účinnosti dnem voleb do obecních zastupitelstev v roce 1990.

x x x

Přechodná a zrušovací ustanovení zákona České národní rady č. 302/1992 Sb.:

Čl. II

V § 28 se ustanovení nově připojených písmen g), h) a i) použije až pro volby konané po účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Zrušuje se:

Výnos ministerstva vnitra a životního prostředí České socialistické republiky o zvláštní odborné způsobilosti pracovníků národních výborů pro výkon některých činností čj. LK-7696/89-529 ze dne 31. 5. 1989, uveřejněný ve Věstníku vlády ČR pro národní výbory v částce 3/1989 a oznámený ve Sbírce zákonů v částce 17/1989.

x x x

Zákon České národní rady č. 439/1991 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1991. Zákon České národní rady č. 485/1991 Sb. nabyl účinnosti dnem 29. listopadu 1991. Zákon České národní rady č. 553/1991 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1992. Zákon České národní rady č. 302/1992 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. července 1992.

Burešová v. r.

Příloha
k zákonu České národní rady č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Pol.	Na úseku státní správy	se přenáší na pověřený obecní úřad příslušející okresním národním výborům nebo krajským národním výborům		
		podle		Předmět působnosti
		předpisu	§ (čl.)	
1	2	3	4	5
1.	obrany státu	nařízení vlády č. 21/1958 Sb.	§ 54 odst. 1	určení osob, které je třeba určit k osobním úkonům již předem, na žádost vojenské správy; provádění potřebných šetření a jiných opatření
2.		zák. č. 40/1961 Sb.	§ 21 odst. 2	ukládání provedení změn povrchu půdy vlastníkům nebo uživatelům pozemků na návrh vojenské správy nebo orgánu ministerstva vnitra
3.	dopravy a silničního hospodářství	zák. č. 68/1979 Sb.	§ 11 odst. 1	ukládání mimořádných úkolů (omezení provozu) ke zdolání mimořádných naléhavých přepravních potřeb, nepřesahuje-li rozsah těchto potřeb obvod působnosti místního národního výboru
4.	hospodaření s byty	zák. č. 41/1964 Sb., ve znění zák. ČNR č.146/1971 Sb. a zák. ČNR č. 49/1982 Sb.	§ 57 odst. 1 a 2	souhlas k rozdělení bytu na dva nebo více samostatných bytů a souhlas k užívání bytu nebo jeho části k jiným účelům než k bydlení
5.			§ 67 odst. 3	rozhodování o tom, zda určitý byt má povahu služebního bytu
6.	školství	zák. ČNR č.77/1978 Sb., o státní správě ve školství	§ 10	rozhodování o přijetí dítěte do školy, o odložení začátku povinné školní docházky, o osvobození žáka od povinnosti docházet do školy a o jiném způsobu jeho vzdělávání, o osvobození od povinné školní docházky
7.	zemědělství	zák. č. 102/1963 Sb.	§ 13 odst. 1	rozhodování o náhradě škody, kterou způsobí oprávněné osoby vstupem na pobřežní pozemky při výkonu rybářského práva
8.			§ 13 odst. 2	rozhodování o povinnosti vlastníka nebo uživatele pobřežního pozemku trpět umístění předepsaných vyznačení hranic rybářských revírů na těchto pozemcích

Pol.	Na úseku státní správy	se přenáší na pověřený obecní úřad příslušející okresním národním výborům nebo krajským národním výborům		
		podle		Předmět působnosti
		předpisu	§ (čl.)	
1	2	3	4	5
9.	zemědělství	zák. č. 77/1976 Sb.	§ 3 odst. 1 písm. l)	rozhodování podle § 14 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, o odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě a podle § 15 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, které nejsou zemědělskou půdou, a stanovení podmínek, za nichž se odnětí povolují
10.			§ 3 odst. 1 písm. m)	předepisování podle § 14 nebo § 19 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu odvodů za odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě
11.			§ 3 odst. 1 písm. n)	schvalování dohod o odstranění ekonomické újmy, na kterou se vztahuje ustanovení § 23 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, a nedojde-li k této dohodě anebo není-li uzavřená dohoda v souladu s právními předpisy, rozhodování o povinnosti ekonomickou újmu odstranit a určení lhůty k jejímu splnění
12.			§ 3 odst. 1 písm. o)	možnost ukládat podle § 27 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu pokuty organizacím a jejich pracovníkům, jestliže jde o jinou zemědělskou půdu než o půdu podle § 7a odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu a její výměra nepřesahuje jeden hektar
13.			§ 3 odst. 2 písm. b)	rozhodování o udělení předchozího souhlasu podle § 13a zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, stanovení zásadních podmínek k zajištění ochrany zemědělského půdního fondu a schvalování plánu rekultivace, popřípadě stanovení zvláštního režimu jeho provádění, jestliže jde o jinou zemědělskou půdu než o půdu podle § 7a odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu a její výměra nepřesahuje jeden hektar
14.	všeobecné vnitřní správy	zák. č. 55/1950 Sb. vyhl. č. 479/1950 Ú. l.	§ 2 § 6 a 7	rozhodování o užívání a změně jména a příjmení
15.	energetiky	zák. č. 79/1957 Sb.	§ 12 odst. 1	vydávání souhlasu k zrušení, dlouhodobému zastavení a přemístění závodního energetického díla a jeho části

Pol.	Na úseku státní správy	se přenáší na pověřený obecní úřad příslušející okresním národním výborům nebo krajským národním výborům		
		podle		Předmět působnosti
		předpisu	§ (čl.)	
1	2	3	4	5
16.			§ 13	nařizování uvedení závodního energetického díla, jehož provoz byl zastaven, opět do provozu, vyžaduje-li to naléhavá potřeba v zásobování národního hospodářství a obyvatelstva elektřinou a určování vlastníku (správci) díla technických a hospodářských podmínek a způsobu uvedení díla do provozu, přihlížejíc k hospodárnosti
17.			§ 28 odst. 2	rozhodování o náhradě škody, nedošlo-li k dohodě, na základě žádosti podané poškozeným
18.			§ 33 odst. 2	rozhodování o podmínkách styku přenosného zařízení s cizími nemovitostmi, nedojde-li k dohodě
19.	kultury	zák. č. 52/1959 Sb.	§ 11 odst. 2	zřizování a podpora specializovaných kulturních a osvětových zařízení která nepřesahují svým významem rámec obce

411

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky

ze dne 26. června 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 570/1990 Sb., o správních poplatcích, ve znění vyhlášky č. 522/1991 Sb.

Federální ministerstvo financí, ministerstvo financí České republiky a ministerstvo financí Slovenské republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 17 odst. 1 zákona č. 105/1951 Sb., o správních poplatcích:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 570/1990 Sb., o správních poplatcích, ve znění vyhlášky č. 522/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

§ 8 zní:

„§ 8

Za udržování platnosti autorského osvědčení podle § 81 odst. 6 zákona č. 527/1990 Sb, vyměřuje správní orgán poplatek podle položky 107 sazebníku II vyhlášky č. 570/1990 Sb.“.

Čl. II

V sazebníku I a II správních poplatků se provádějí změny a doplňky uvedené v příloze, která je nedílnou součástí této vyhlášky.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1992.

Ministr financí České a Slovenské Federativní Republiky:
Doc. Ing. **Klaus** CSc. v. r.

Ministr financí České republiky:
Ing. **Špaček** v. r.

Ministr financí Slovenské republiky:
Tóth v. r.

Příloha k vyhlášce č. 411/1992 Sb.

Změny a doplňky sazebníku I správních poplatků

1. Položka 37 se doplňuje o písmena e) a f), která znějí:

„e)	Vydání rozhodnutí o registraci k provozování nestátního zdravotnického zařízení v České republice	Kčs	1000,–
f)	Vydání povolení na poskytování zdravotnické péče v nestátních zařízeních ve Slovenské republice	Kčs	2000,–“.

2. Ve zmocnění k položce 37 se na konci připojuje věta, která zní: „Obdobně se postupuje, jde-li o změny a zrušení registrace podle písmene e) a změny nebo zrušení povolení podle písmene f).“.

3. K položce 37 se doplňují poznámky, které znějí:

„Poznámky:

1. Poplatek podle písmene a) a b) této položky se vybere až po provedení úkonu; poplatek podle písmene c), d), e) a f) této položky se vybere již při podání.

2. Podle písmene e) a f) této položky se vybere poplatek za podání k provedení úkonu, která byla učiněna počínaje dnem účinnosti této vyhlášky.“.

Změny a doplňky sazebníku II správních poplatků

1. Položka 56 zní:

„Položka 56

a) Vydání povolení k provozování mezinárodní letecké dopravy osob nebo nákladů uděleného zahraničnímu podniku (podnikateli)	Kčs	10 000,–
b) Prodloužení povolení podle písmene a) této položky	Kčs	3000,–
c) Vydání souhlasu k provozování létecké dopravy	Kčs	2000,–
d) Vydání souhlasu k vykonávání leteckých prací za úplatu	Kčs	1000,–
e) Prodloužení souhlasu podle písmene c) této položky	Kčs	500,–
f) Prodloužení souhlasu podle písmene d) této položky	Kčs	300,–“.

2. Ve zmocnění k položce 56 se za slova „podle písmene a)“ vkládají slova „a podle písmene b)“.

3. Za zmocnění k položce 58 se připojuje poznámka, která zní:

„Poznámka:

Omezení vydaného povolení z rozhodnutí správního orgánu nepodléhá poplatku.“.

4. Za zmocnění k položce 60 se připojuje poznámka, která zní:

„Poznámka:

Změna ve vydaném osvědčení letové způsobilosti z rozhodnutí správního orgánu nepodléhá poplatku.“.

5. Poznámka k položce 75 zní: „Základ poplatku se zaokrouhluje na celé koruny nahoru .“.

6. Za položku 78 se připojuje položka 78 A, která zní:

„Položka 78 A

Za vydání celně tarifního rozhodnutí o nomenklaturním a sazebním zařazení zboží do položek celního sazebníku	Kčs	350,–

Poznámka:

Poplatek podle této položky vybírá Ústřední celní správa.“.

7. Poznámky k části III znějí:

„Poznámky k části III

1. Poplatky za úkony provedené Federálním úřadem pro vynálezy se platí ve výši stanovené vyhláškou platnou v době splatnosti poplatku.

2. Poplatky podle této části sazebníku se platí při podání s výjimkou poplatku stanoveného v položce 104 písm. e), 106 a 109 A písm. c).

3. Poplatek za prvních pět let udržování patentu se platí ve výši stanovené vyhláškou platnou v době rozhodnutí o udělení patentu. Rozhodnutí o udělení patentu obsahuje i platební výměr na poplatek. Poplatky za udržování patentu pro další období se platí bez vyměření ve výši stanovené vyhláškou platnou v době placení poplatku. Pokud poplatník zaplatil poplatek předem na dobu, kdy začátek lhůty k zaplacení poplatku začíná běžet až za platnosti nové vyhlášky, musí poplatek platit ve výši stanovené touto vyhláškou. Případný nedoplatek bude doměřen a přeplatek vrácen poplatníkovi. Platí-li poplatník poplatek v další lhůtě šesti měsíců podle poznámky bod 3 k položce 106, použije se vyhlášky platné v době splatnosti poplatku v předchozí (prošlé) lhůtě splatnosti.“.

8. Položky 102 až 118 znějí:

„Položka 102

Vydání stejnopisu, opisu, výpisu z rejstříku, spisů, úředních listin a záznamů		
– za každou jen započatou stránku	Kčs	100,–

Položka 103

Žádost		
– o prodloužení lhůty	Kčs	150,–
– o prominutí zmeškání lhůty	Kčs	800,–

Vynálezy

Položka 104

a) Podání přihlášky vynálezu	Kčs	1200,–
– pokud je (jsou) přihlašovatelem (-li) výlučně původce (-i)	Kčs	600,–
b) Žádost		
– o zveřejnění před zákonem stanovenou lhůtou	Kčs	400,–
– o zapsání převodu přihlášky na jiného přihlašovatele nebo převodu patentu na jiného majitele	Kčs	600,–
– o zápis dalšího původce nebo přihlašovatele vynálezu	Kčs	300,–
– o zápis změny jména, příjmení - názvu, bydliště - sídla přihlašovatele nebo původce vynálezu, majitele patentu nebo jeho zástupce - za každou přihlášku nebo patent	Kčs	100,–
– o utajení nebo odtajnění vynálezu	Kčs	500,–
– o zápis licence k vynálezu do rejstříku	Kčs	200,–
– o nucenou licenci k vynálezu	Kčs	5000,–
– o převedení autorského osvědčení na patent	Kčs	2000,–
– o zápis dalšího rozhodného údaje do rejstříku	Kčs	100,–
c) Žádost o provedení úplného průzkumu přihlášky vynálezu	Kčs	2500,–
– za 11. a každý další uplatněný patentový nárok	Kčs	400,–
d) Podání rozkladu proti rozhodnutí Federálního úřadu pro vynálezy	Kčs	500,–
e) Vydání patentové listiny do rozsahu do 10 stran strojopisu	Kčs	1600,–
– za každou další stranu	Kčs	200,–

Poznámky:

1. Poplatek za utajení nebo odtajnění vynálezu podle písmene b) této položky se nevztahuje na vynálezy utajované z důvodu ochrany státního tajemství.

2. Podmínkou projednání rozkladu je mimo poplatek zaplacený podle písmene d) této položky i složení kauce[12]) ve výši 2500,– Kčs, která se v plné výši vrací, je-li podání rozkladu oprávněné.

Položka 105

a) Žádost o určení, zda technické řešení spadá do rozsahu patentu	Kčs	3000,–
b) Návrh na zrušení patentu po uplynutí šesti měsíců od nabytí účinnosti patentu	Kčs	800,–

Poznámka:

Podmínkou projednání návrhu je mimo poplatek zaplacený podle písmene b) této položky i složení kauce[12]) ve výši 2500,– Kčs, která se v plné výši vrací, je-li podání návrhu oprávněné.

[12]) Instrukce předsedy Federálního úřadu pro vynálezy. č. 456/B ze dne 3. 6. 1992.

Položka 106

Žádost o udržování patentu v platnosti

a) za prvních pět let	Kčs	7000,–
b) za šestý až osmý rok (za každý rok)	Kčs	2000,–
c) za devátý rok a každý další rok se poplatek uvedený pod písmenem b) zvyšuje ročně vždy o	Kčs	1000,–

Poznámky:

1. a) Poplatek za prvních pět let platnosti patentu je splatný nejdéle do třech měsíců od nabytí účinnosti patentu.

   b) Poplatek za šestý a každý další rok platnosti patentu je splatný vždy před uplynutím předcházejícího roku platnosti patentu.

2. Jestliže lhůta uvedená pod bodem 1 písm. b) prošla před nabytím účinnosti patentu, jsou poplatky v těchto případech splatné ve lhůtě stanovené pod bodem 1 písm. a).

3. Nebyl-li poplatek zaplacen ve lhůtách uvedených pod bodem 1 a 2, je možno jej zaplatit ještě v další lhůtě šesti měsíců. V těchto případech se poplatek zvyšuje na dvojnásobek.

4. Za udržování platnosti patentu, k němuž majitel nabídl licenci, se platí poplatky v poloviční výši.

Položka 107

Vydání osvědčení o právu přednosti (prioritní doklad)	Kčs	200,–

Položka 108

Za úkony Federálního úřadu pro vynálezy spojené s podáním mezinárodní přihlášky podle Smlouvy o patentové spolupráci	Kčs	1200,–

Užitné vzory

Položka 109

a) Podání přihlášky užitného vzoru	Kčs	1000,–
– pokud je (jsou) přihlašovatelem (-li) výlučně původce(i)	Kčs	500,–
b) Žádost		
– o odklad zápisu užitného vzoru do rejstříku	Kčs	400,–
– o zapsání převodu přihlášky na jiného přihlašovatele nebo převodu užitného vzoru na jiného majitele	Kčs	500,–
– o zápis dalšího původce nebo přihlašovatele užitného vzoru	Kčs	300,–
– o zápis změny jména, příjmení - názvu, bydliště - sídla přihlašovatele, nebo majitele užitného vzoru nebo jeho zástupce za každou přihlášku nebo zápis užitného vzoru	Kčs	100,–
– o zápis licence k užitnému vzoru do rejstříku	Kčs	200,–
– o nucenou licenci k užitnému vzoru	Kčs	5000,–
– o zápis dalšího rozhodného údaje do rejstříku	Kčs	100,–
c) Podání rozkladu proti rozhodnutí Federálního úřadu pro vynálezy	Kčs	500,–

Poznámka:

Podmínkou projednání rozkladu je mimo poplatek zaplacený podle písmene c) této položky i složení kauce[12]) ve výši 2500,– Kčs, která se v plné výši vrací, je-li podání rozkladu oprávněné.

Položka 109 A

a) Žádost o určení, zda technické řešení spadá do rozsahu zapsaného užitného vzoru	Kčs	3000,–
b) Návrh na výmaz užitného vzoru rejstříku	Kčs	500,–

c) Za řízení o výmazu užitného vzoru ..... Kčs 2500,–

Poznámka:

Podle písmene c) této položky se vybere poplatek za řízení o návrhu na výmaz zahájené v důsledku vyjádření majitele užitného vzoru. Poplatek se vybere po provedeném řízení a poplatníkem je ten, kdo neměl v řízení úspěch.

Položka 109 B

Žádost o prodloužení platnosti zápisu užitného vzoru
– poprvé o tři roky ..... Kčs 3000,–
– podruhé o tři roky ..... Kčs 6000,–

Poznámky:

1. Dojde-li k zápisu užitného vzoru do rejstříku po uplynutí doby jeho platnosti, je poplatek za prodloužení splatný do dvou měsíců od vydání osvědčení.
2. Nebyl-li poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, je možno jej zaplatit ještě v další lhůtě šesti měsíců. V tomto případě se poplatek zvyšuje na dvojnásobek.

Položka 109 C

Vydání osvědčení o právu přednosti (prioritní doklad) ..... Kčs 200,–

Průmyslové vzory

Položka 110

a) Podání přihlášky průmyslového vzoru ..... Kčs 900,–
– pokud je (jsou) přihlašovatelem (-li) výlučně původce (-i) ..... Kčs 500,–

b) Podání hromadné přihlášky průmyslového vzoru ..... Kčs 900,–
– pokud je (jsou) přihlašovatelem (-li) výlučně původce (-i) ..... Kčs 500,–
– za každé další vyřešení vnější úpravy výrobku obsažené v přihlášce ..... Kčs 100,–
– pokud je (jsou) přihlašovatelem (-li) výlučně původce (-i) ..... Kčs 50,–

c) Žádost
– o zápis převodu přihlášky na jiného přihlašovatele, nebo převodu zapsaného průmyslového vzoru na jiného majitele ..... Kčs 400,–
– o zápis dalšího původce nebo přihlašovatele průmyslového vzoru ..... Kčs 300,–
– o zápis změny jména, příjmení - názvu, bydliště - sídla přihlašovatele, majitele nebo původce průmyslového vzoru nebo jeho zástupce do rejstříku ..... Kčs 100,–
– o zápis licence do rejstříku průmyslových vzorů ..... Kčs 200,–

d) Podání rozkladu proti rozhodnutí Federálního úřadu pro vynálezy ..... Kčs 500,–

Poznámka:

Podmínkou projednání rozkladu je mimo poplatek zaplacený podle písmene d) této položky i složení kauce[12]) ve výši 2500,– Kčs, která se v plné výši vrací, je-li podání rozkladu oprávněné.

Položka 111

a) Žádost o určení, zda vyřešení vnější úpravy výrobku spadá do rozsahu zapsaného průmyslového vzoru ..... Kčs 1500,–

b) Návrh na výmaz průmyslového vzoru z rejstříku ..... Kčs 500,–
– za každé další vyřešení vnější úpravy výrobku obsažené v průmyslovém vzoru ..... Kčs 100,–

Poznámka:

Podmínkou projednání návrhu je mimo poplatek zaplacený podle písmene b) této položky i složení kauce[12]) ve výši 2500,– Kčs, která se v plné výši vrací, je-li podání návrhu oprávněné.

Položka 112

Vydání osvědčení o právu přednosti (prioritní doklad)	Kčs	200,–

Položka 113

Žádost o prodloužení platnosti zápisu průmyslového vzoru		
– poprvé o pět roků	Kčs	1000,–
– podruhé o pět roků	Kčs	2000,–

Poznámka:

Nebyl-li poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, je možno jej zaplatit ještě v další lhůtě šesti měsíců. V tomto případě se poplatek zvyšuje na dvojnásobek.

Položka 114

Žádost o odklad zápisu průmyslového vzoru do rejstříku	Kčs	500,–

Ochranné známky a označení původu

Položka 115

a) Podání přihlášky		
– individuální ochranné známky do tří tříd výrobků nebo služeb	Kčs	2000,–
– kolektivní ochranné známky do tří tříd výrobků nebo služeb	Kčs	2500,–
– za každou třídu výrobku nebo služeb nad tři třídy	Kčs	100,–
b) Žádost		
– o obnovu zápisu individuální ochranné známky	Kčs	1200,–
– o obnovu zápisu kolektivní ochranné známky	Kčs	1500,–
– o obnovu zápisu individuální ochranné známky, podané po uplynutí ochranné doby, nejpozději však do šesti měsíců od tohoto data	Kčs	1800,–
– o obnovu zápisu kolektivní ochranné známky podané po uplynutí ochranné doby, nejpozději však do šesti měsíců od tohoto data	Kčs	2300,–
– o zápis převodu přihlášky na jiného přihlašovatele nebo převodu či přechodu práva k ochranné známce na jiného majitele	Kčs	500,–
– o zápis licence k ochranné známce do rejstříku	Kčs	500,–
– o prohlášení ochranné známky za proslulou	Kčs	10 000,–
– o změnu v ochranné známce, o změnu jména, příjmení - názvu, bydliště - sídla, zúžení seznamu výrobků a služeb, o zápis nebo změnu zástupce, o změnu licenční smlouvy nebo smlouvy o přihlášce a užívání kolektivní ochranné známky, je-li žádáno jen o tento úkon	Kčs	200,–
c) Návrh na výmaz ochranné známky z rejstříku	Kčs	600,–
d) Žádost		
– o mezinárodní zápis ochranné známky	Kčs	500,–
– o obnovu mezinárodního zápisu ochranné známky	Kčs	500,–
– o územní rozšíření nebo zúžení mezinárodního zápisu ochranné známky	Kčs	200,–
– o převod mezinárodně zapsané ochranné známky, o změnu jména, příjmení - názvu, bydliště - sídla majitele mezinárodně zapsané ochranné známky, o zúžení seznamu výrobků nebo služeb mezinárodně zapsané ochranné známky, je-li žádáno jen o tento úkon	Kčs	200,–

Poznámka:

Podmínkou projednání návrhu je mimo poplatek zaplacený podle písmene c) této položky i složení kauce[12]) ve výši 2500,– Kčs, která se v plné výši vrací, je-li podání návrhu oprávněné.

Položka 116

a) Podání přihlášky označení původu	Kčs	2000,–
b) Žádost		
– o zápis dalšího uživatele označení původu	Kčs	2000,–
– o změnu jména, příjmení - názvu, bydliště - sídla uživatele označení původu, je-li žádáno jen o tento úkon	Kčs	100,–
– o převod označení původu	Kčs	500,–
c) Žádost o mezinárodní zápis označení původu	Kčs	500,–

Položka 117

Podání rozkladu proti rozhodnutí Federálního úřadu pro vynálezy	Kčs	500,–

Poznámka:

Podmínkou projednání rozkladu je mimo poplatek zaplacený podle této položky i složení kauce[12]) ve výši 2500,– Kčs, která se v plné výši vrací, je-li podání rozkladu oprávněné.

Položka 118

Vydání osvědčení o právu přednosti (prioritní doklad)	Kčs	200,–

Poznámka:

Poplatky podle položky 115 písm. d) a položky 116 písm. c) jsou vybírány za úkony prováděné podle Madridské dohody o mezinárodním zápisu továrních a obchodních známek, popřípadě podle Lisabonské dohody o ochraně označení původu a jejich mezinárodním zápisu u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví v Ženevě.“.

412

VYHLÁŠKA

ministerstva pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky

ze dne 20. července 1992

o osvědčení odborné způsobilosti projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce

Ministerstvo pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky stanoví podle § 26 odst. 1 zákona České národní rady č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, ve znění zákona České národní rady č. 543/1991 Sb., v dohodě s ministerstvem životního prostředí České republiky:

Úvodní ustanovení

§ 1

Tato vyhláška podrobněji upravuje předpoklady, které musí splnit fyzická osoba žádající o osvědčení odborné způsobilosti odpovědného řešitele geologického úkolu[1]) projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce při celkovém řešení geologického úkolu (dále jen „osvědčení“) a upravuje postup při ověřování odborné způsobilosti.

§ 2

Za činnosti uvedené v § 1 se pro účely této vyhlášky nepovažují technické, laboratorní a jiné dílčí práce prováděné v rámci geologického úkolu, pokud nejsou samostatně geologicky projektovány a vyhodnocovány.

§ 3

Předpoklady odborné způsobilosti

Fyzická osoba žádající osvědčení (dále jen „uchazeč“) musí splňovat tyto předpoklady:

a) vysokoškolské nebo úplné odborné středoškolské vzdělání v oboru, popřípadě vysokoškolské vzdělání v příbuzném oboru; za příbuzný obor se považuje např. absolutorium hornické fakulty Vysoké školy báňské, u inženýrských geologů stavební fakulta Vysokého učení technického, dále vysoké školy chemicko-technologického zaměření,

b) praxe ve specializaci, pro kterou se žádá osvědčení; u uchazečů s vysokoškolským vzděláním v oboru nejméně 3 roky, u uchazečů s úplným odborným středoškolským vzděláním v oboru nejméně 8let, u uchazečů s vysokoškolským vzděláním v příbuzném oboru nejméně 8 let,

c) schopnost projektovat, prodádět a vyhodnocovat samostatně geologické úkoly ve specializaci, pro kterou se žádá osvědčení; prokazuje se autorstvím nebo autorským podílem na celkovém řešení geologických úkolů ve specializaci, pro kterou se žádá osvědčení, popřípadě autorstvím stejně specializovaných publikací,

d) znalost obecně závazných právních předpisů potřebných pro výkon funkce odpovědného řešitele geologického úkolu, zejména horních a geologických předpisů.

§ 4

Žádost

(1) Odborná způsobilost se osvědčuje na základě písemné žádosti uchazeče podané ministerstvu pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky (dále jen „ministerstvo“).

(2) Žádost obsahuje:

a) jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého bydliště a rodné číslo uchazeče,

b) údaje o dosaženém odborném vzdělání,

c) údaje o délce a zaměření praxe doložené stručným přehledem dosavadní odborné činnosti, odborné reference,

d) seznam prací (publikací) obsahujících celkové řešení geologických úkolů ve specializaci, pro kterou se žádá osvědčení, jichž je uchazeč autorem nebo na jejichž celkovém řešení se autorsky podílel; u nepublikovaných prací s uvedením signatury, pod kterou je práce uložena v Geofondu v České republice, popřípadě v Geofondu ve Slovenské republice. Vykonával-li uchazeč praxi nebo její část v zahraničí uvede, kde jsou výsledky jeho prací uloženy. Při větším počtu prací postačí výčet těch, které uchazeč považuje za reprezentativní,

e) vybrané práce (publikace), jimiž uchazeč dokládá způsob celkového řešení geologického úkolu, a to v ložiskové geologii jedna práce (publikace), v ostatních specializacích dvě až tři práce (publikace) podle vlastního výběru uchazeče.

[1]) § 1 vyhlášky Českého geologického úřadu č. 121/1989 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, o udělování povolení a odborné způsobilosti k jejich výkonu.

§ 5

Ověření odborné způsobilosti

(1) Odborná způsobilost se ověřuje zkouškou. Při zkoušce se ověří doklady podle § 4 odst. 2 písm. a), b) c), které uchazeč předloží, zhodnotí se odborná úroveň vybraných prací (publikací) podle § 4 odst. 2 písm. e) a ověří se znalost právních předpisů.

(2) Odbornou úroveň vybraných prací hodnotí odborní garanti,[2]) které jmenuje a odvolává ministerstvo v dohodě s ministerstvem životního prostředí České republiky z řad odborníků geologických profesí na doporučení vysokých škol, státní geologické služby a stavovských organizací geologů.[3])

(3) Publikace, které byly před uveřejněním lektorovány, posouzení odborných garantů nepodléhají.

§ 6

Zkušební komise a zabezpečení zkoušek

(1) Zkušební komisi tvoří předseda, místopředseda, tajemník a členové komise. Předsedu komise a člena komise k ověřování znalosti obecně závazných právních předpisů jmenuje a odvolává ministerstvo. Místopředsedu jmenuje a odvolává ministerstvo životního prostředí České republiky. Tajemníkem je pracovník odborného útvaru ministerstva. Dalšími členy komise jsou stálí odborní garanti (§ 5 odst. 2).

(2) Předseda komise podle potřeby pověří jednotlivé specialisty ze skupiny stálých odborných garantů posouzením vybraných prací podle odborného zaměření prací.

(3) Vznikne-li při posouzení vybraných prací uchazeče pochybnost o správnosti věcného nebo metodického řešení, zabezpečí předseda zkušební komise u zkoušek přítomnost členů komise, kteří byli pověřeni podle odstavce 2 posouzením vybraných prací.

(4) Při ověřování znalosti právních předpisů přihlíží zkušební komise k odbornému zaměření uchazeče. Vedle obecně závazných právních předpisů z oblasti geologie a hornictví se ověřuje schopnost uchazeče orientovat se v obchodním zákoníku, v občanském zákoníku, v živnostenském zákoně a v obecně závazných právních předpisech upravujících ochranu životního prostředí pokud jde o ustanovení, která se vztahují na geologické práce. Okruh otázek sdělí zkušební komise uchazeči v předvolání ke zkoušce.

(5) Zkušební komise je schopná usnášení za přítomnosti předsedy, místopředsedy, tajemníka a nejméně dvou členů komise.

(6) O zkoušce vyhotoví tajemník zkušební komise záznam, ve kterém se uvedou otázky, hodnocení odpovědí a výsledek hodnocení vybraných prací. Dále se uvede výsledek zkoušky „vyhověl“ nebo „nevyhověl“. V případě, že uchazeč nevyhověl, se uvede zdůvodnění. Záznam podepisují předseda a místopředseda zkušební komise.

§ 7

Osvědčení

(1) Ministerstvo vydá osvědčení na základě výsledku zkoušky podle § 6. V osvědčení vymezí geologické práce, pro které osvědčení platí.[4])

(2) Osvědčení má platnost 5 let. Ministerstvo na žádost držitele může platnost osvědčení prodloužit vždy o dalších 5 let. Prodloužení platnosti osvědčení může ministerstvo podmínit přezkoušením uchazeče, které je nezbytné, nevykonával-li uchazeč v uplynulém pětiletém období geologické práce podle vydaného osvědčení nebo došlo-li k zásadní změně právních předpisů, které jsou předmětem zkoušky. Při přezkoušení zkušební komise znovu ověřuje pouze znalost právních předpisů.

(3) Uchazeč, jemuž nebylo osvědčení uděleno, může podat znovu žádost nejdříve po uplynutí jednoho roku od nabytí právní moci rozhodnutí.

(4) Komu bylo osvědčení odňato,[5]) může podat novou žádost o osvědčení po uplynutí 2 let.

§ 8

Evidence

(1) Evidence osvědčení vedená ministerstvem obsahuje jmenný seznam držitelů vydaných osvědčení, vymezení geologických prací, pro které osvědčení platí a datum vydání osvědčení.

(2) Do evidence vydaných osvědčení lze nahlížet a z evidence lze pořizovat výpisy a opisy.

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. **Dyba** CSc. v. r.

---

[2]) § 3 odst. 4 zákona ČNR č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, ve znění zákona ČNR č. 543/1991 Sb.

[3]) Např. Česká asociace inženýrských geologů a Česká asociace hydrogeologů.

[4]) § 2 odst. 1 písm. a) až f) zákona ČNR č. 62/1988 Sb.

[5]) § 3 odst. 3 zákona ČNR č. 62/1988 Sb., ve znění zákona ČNR č. 543/1991 Sb.

413

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 1. července 1992,

kterou se doplňuje vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 271/1990 Sb., o stravování v zařízeních sociální péče, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky stanoví podle § 58 písm. a), c) a e) zákona České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 144/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 271/1990 Sb., o stravování v zařízeních sociální péče, ve znění vyhlášky č. 329/1990 Sb. a vyhlášky č. 301/1991 Sb., se doplňuje takto:

§ 19 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Výši stravovací jednotky občana vykonávajícího civilní službu stanoví zvláštní předpis.[17])".

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
v z. PhDr. **Sedláček** CSc.v. r.

414

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství České republiky

ze dne 10. července 1992,

kterou se upravuje poskytování podpor a náhrad při zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat, určují bezplatné odborné veterinární činnosti a stanoví jiná územní působnost okresních veterinárních správ

Ministerstvo zemědělství České republiky stanoví podle § 35 odst. 4 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb. (úplné znění č. 215/1992 Sb.), a § 2 odst. 2 a § 8 odst. 2 zákona České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 437/1991 Sb. a zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb. (úplné znění č. 475/1991 Sb.):

ČÁST I
PODPORY A NÁHRADY

§ 1

Poskytování podpory

K úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením nařízených ochranných a zdolávacích opatření proti nákazám a jiným hromadným

[17]) § 7 odst. 1 zákona č. 18/1992 Sb., o civilní službě.
§ 5 odst. 1 nařízení vlády České republiky č. 372/1992 Sb., kterým se stanoví podrobnosti výkonu civilní služby.

onemocněním zvířat,[1]) jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat, může být chovatelům poskytnuta podpora, a to

a) chovatelům hospodářských zvířat,[2])
b) uživatelům honiteb chovajícím zvěř v zařízeních pro cílevědomý chov,[3])
c) chovateli jiného zvířete, jde-li o zvíře se zvláštním výcvikem nebo jinak chovatelsky cenné a bylo-li nařízeno jeho utracení.

§ 2

Výše podpory

(1) Při zjišťování škody se vychází z nákupních cen zvířat, a není-li nákupní cena stanovena podle cenového předpisu, z cen zvířat určených znaleckým posudkem.

(2) Od stanovené výše škody se odečítá, co bylo chovateli poskytnuto za nutně poražené zvíře a z důvodů pojištění.

§ 3

Okolnosti vylučující poskytnutí podpory

Podporu nelze poskytnout, jestliže chovatel porušil důležitou povinnost uloženou mu právními předpisy o veterinární péči k předcházení vzniku, k zamezení šíření a k zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat.[4])

§ 4

Poskytování náhrady

(1) Osoby zdržující se v obci, popřípadě v objektech, v nichž byla, podle právních předpisů o veterinární péči, nařízena uzávěra,[5]) pro kterou nemohly dočasně vykonávat obvyklou pracovní činnost, anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, mají právo na náhradu ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od zaměstnavatele, nebo na náhradu prokazatelného ušlého zisku, maximálně však 6000 Kčs.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování.

(3) Náhrada podle odstavce 2 se poskytuje obdobně jako při pracovní cestě nebo přeložení na pracoviště mimo obec pravidelného bydliště na dobu určenou podle předpisů o cestovních náhradách.[6])

§ 5

Řízení o poskytování podpory nebo náhrady

(1) Žádost o poskytnutí podpory nebo náhrady se předkládá nejpozději do tří měsíců ode dne skončení mimořádných veterinárních opatření.[7]) Podává se okresnímu úřadu, v jehož obvodu byla ochranná a zdolávací opatření proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat nařízena, popřípadě v jehož obvodu došlo k události, kterou se žádost odůvodňuje.

(2) K žádosti o poskytnutí podpory nebo náhrady podle odstavce 1 připojí žadatel

a) stanovisko příslušné okresní (městské) veterinární správy,
b) jde-li o nemoc přenosnou ze zvířete na člověka, též stanovisko okresního hygienika.

ČÁST II
BEZPLATNÉ ODBORNÉ VETERINÁRNÍ ČINNOSTI

§ 6

Odborné veterinární činnosti se provádějí bezplatně, jde-li o:

a) odborné veterinární činnosti vykonávané orgány veterinární péče za účelem výkonu státní správy,

---

[1]) § 23 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

[2]) § 31 odst. 1 písm. a) vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 117/1987 Sb., o péči o zdraví zvířat.

[3]) Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona ČNR č. 146/1971 Sb., zákona ČNR č. 96/1977 Sb., zákona ČNR č. 143/1991 Sb. a zákona ČNR č. 270/1992 Sb.

[4]) Zákon č. 87/1987 Sb., ve znění zákona č. 239/1991 Sb.
Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 117/1987 Sb.

[5]) § 23 odst. 2 písm. r) zákona č. 87/1987 Sb., ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

[6]) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

[7]) § 4 písm. a), § 9 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákona č. 437/1991 Sb.

b) vyšetřování zvířat při podezření z nákazy zvířat nebo jiného hromadného onemocnění zvířat a odborné veterinární činnosti nezbytné ke zdolávání nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat,

c) vyšetřování, očkování a léčení slepeckých psů.

ČÁST III
ÚPRAVA ÚZEMNÍ PŮSOBNOSTI NĚKTERÝCH OKRESNÍCH VETERINÁRNÍCH SPRÁV

§ 7

Okresní veterinární správa v Liberci vykonává svou působnost též pro územní obvod okresu Jablonec nad Nisou. Okresní veterinární správa v Chebu vykonává svou působnost též pro územní obvod okresu Sokolov.

ČÁST IV
SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 8

Při posuzování žádosti o poskytnutí podpory nebo náhrady podané před účinností této vyhlášky se postupuje podle předpisu platného v době, kdy ke škodní události došlo.

§ 9

Zrušuje se vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky č. 114/1987 Sb., kterou se upravuje poskytování podpor a náhrad při zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat a určují bezplatné odborné veterinární činnosti.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1992.

Ministr:
Ing. **Lux** v. r.

415

VYHLÁŠKA
Slovenského geologického úradu
zo 7. júla 1992
o udeľovaní povolení na vykonávanie geologických prác a o spôsobe overovania odbornej spôsobilosti pracovníkov

Slovenský geologický úrad podľa § 3 ods. 7 a § 26 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 52/1988 Zb. o geologických prácach a o Slovenskom geologickom úrade v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 497/1991 Zb. ustanovuje:

§ 1
Základné ustanovenia

(1) Táto vyhláška upravuje podrobnosti:

a) o udeľovaní povolení na vykonávanie geologických prác a vedenie evidencie osôb,[1])

b) o odbornej spôsobilosti pracovníkov projektovať, vykonávať a vyhodnocovať geologické práce, spôsob overovania odbornej spôsobilosti pracovníkov a určenie ich okruhu.

(2) Táto vyhláška sa vzťahuje na geologické práce,[2]) ktoré sú banskou činnosťou[3]) alebo činnosťou vykonávanou banským spôsobom.[4])

---

[1]) § 3 ods. 1 písm. a) zákona Slovenské národnej rady č. 52/1988 Zb. geologických prácach a o Slovenskom geologickom úrade v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 497/1991 Zb.

[2]) § 2 zákona SNR č. 52/1988 Zb. v znení zákona SNR č. 497/1991 Zb.

[3]) § 2 písm. a), f a g) zákona Slovenskej národnej rady č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 499/1991 Zb.
§ 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 455/1991 Zb.. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon).

[4]) § 3 písm. a) a b) zákona SNR č. 51/1988 Zb. v znení zákona SNR č. 499/1991 Zb.
§ 3 ods. 2 písm. c) živnostenského zákona.

(3) Na vykonávanie, projektovanie a vyhodnocovanie geologických prác, ktoré nie sú banskou činnosťou alebo činnosťou vykonávanou banským spôsobom, sa vzťahuje osobitný predpis.[5])

§ 2

Žiadosť o udelenie povolenia na vykonávanie geologických prác

(1) Žiadosť o udelenie povolenia na vykonávanie geologických prác,[6]) prípadne žiadosť o jeho zmenu sa podáva Slovenskému geologickému úradu.

(2) V žiadosti o udelenie povolenia na vykonávanie geologických prác fyzická osoba uvedie:

a) meno a priezvisko, trvalé bydlisko, rodné číslo, ak ustanoví zodpovedného zástupcu, uvedie tiež údaje, týkajúce sa jeho osoby; ak žiadosť podáva osoba zapísaná v obchodnom registri, pripojí tiež výpis z tohto registra,
b) obchodné meno,
c) základný predmet činnosti,
d) druh geologických prác,[7])
e) identifikačné číslo, ak bolo pridelené,
f) vecné vybavenie,[8])
g) dobu ukončenia vykonávania, projektovania a vyhodnocovania geologických prác, pokiaľ zamýšľa vykonávať činnosť po dobu určitú.

(3) V žiadosti o udelenie povolenia na vykonávanie geologických prác právnická osoba uvedie:

a) obchodné meno, sídlo, právnu formu, ako aj meno a bydlisko osoby alebo osôb, ktoré sú jej štatutárnym orgánom, spôsob, akým budú za právnickú osobu konať, a ostatné údaje zodpovedného zástupcu,
b) identifikačné číslo,
c) základný predmet činnosti,
d) druh geologických prác,[7])
e) vecné vybavenie,[8])
f) dobu ukončenia činnosti, pokiaľ zamýšľa geologické práce projektovať, vykonávať a vyhodnocovať po dobu určitú.

(4) Na žiadosť zakladateľov, prípadne orgánov alebo osôb oprávnených podať návrh na zápis česko-slovenskej právnickej osoby do obchodného registra sa vydá povolenie na vykonávanie, projektovanie a vyhodnocovanie geologických prác pred zápisom do tohto registra a pripojí doklad o tom, že právnická osoba bola založená (zriadená).

(5) K žiadosti o udelenie povolenia na vykonávanie geologických prác pripojí:

a) fyzická osoba - doklad preukazujúci jej odbornú spôsobilosť (§ 8), prípadne odbornú spôsobilosť zodpovedného zástupcu,
b) právnická osoba - doklad preukazujúci odbornú spôsobilosť zodpovedného zástupcu.

§ 3

Povolenie na vykonávanie geologických prác

(1) V povolení na vykonávanie geologických prác vydávanom fyzickej osobe sa uvedie:

a) meno a priezvisko, trvalé bydlisko a rodné číslo, ak je ustanovený zodpovedný zástupca, tiež údaje týkajúce sa jeho osoby,
b) obchodné meno,
c) druh geologických prác,[7])
d) podmienky vykonávania geologických prác,
e) doba, na ktorú sa povolenie vydáva,
f) dátum vydania povolenia.

(2) V povolení na vykonávanie geologických prác udeľovanom právnickej osobe sa uvedie:

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak bola právnická osoba už pred podaním žiadosti zapísaná v obchodnom registri, a osobné údaje zodpovedného zástupcu,
b) druh geologických prác,[7])
c) podmienky vykonávania geologických prác,

---

[5]) Príloha č. 3, skupina 314: ostatné, živnostenského zákona.

[6]) § 3 ods. 1 písm. a) zákona SNR č. 52/1988 Zb. v znení zákona SNR č. 497/1991 Zb.

[7]) Napr. komplexné riešenie geologických úloh ložiskového, hydrogeologického, inžinierskogeologického prieskumu a prieskumu geofaktorov životného prostredia, výkon technických prác v rámci geologických prác, ako vrty, banské práce a výkopy, geofyzika, laboratórne práce, sledovanie a riadenie geologických prác, geologická dokumentácia, geologické mapovanie, spracúvanie záverečnej správy a výpočtov zásob, posudková činnosť (okrem posudzovania záverečných správ, projektov, odborných a vedeckých článkov a pod.).

[8]) Napr. prístroje a zariadenia, ktoré sú potrebné na realizáciu geofyzikálnych, laboratórnych a iných technických prác.

d) doba, na ktorú sa povolenie vydáva,

e) dátum vydania povolenia.

(3) Všetky zmeny týkajúce sa údajov a dokladov, ktoré sú ustanovené ako náležitosti žiadosti o udelenie povolenia treba oznámiť do 15 dní od ich vzniku Slovenskému geologickému úradu a predložiť o nich doklady.

(4) Odpis povolenia na vykonávanie geologických prác, jeho zmena alebo zrušenie sa zašle orgánu vykonávajúcemu správu dane, orgánu štátnej štatistiky a obvodnému banskému úradu.

§ 4

Evidencia

(1) Osoby,[1]) ktorým sa udelilo povolenie na vykonávanie prác sa evidujú v registri.

(2) Do registra sa zapisuje:

a) u fyzickej osoby meno, priezvisko a bydlisko, rodné a identifikačné číslo, ako aj údaje týkajúce zodpovedného zástupcu, ak je ustanovený; u právnickej osoby meno, obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo a údaje, týkajúce sa zodpovedného zástupcu,

b) druh geologických prác,[7])

c) podmienky vykonávania geologických prác, pokiaľ boli ustanovené,

d) doba platnosti povolenia na vykonávanie geologických prác,

e) zmeny uvedených údajov,

f) zánik platnosti povolenia na vykonávanie geologických prác.

(3) Do registra môže nahliadať každý, kto preukáže právny záujem.

§ 5

Odborná spôsobilosť

(1) Odbornou spôsobilosťou sa rozumie súhrn teoretických vedomostí, praktických skúseností a znalostí o všeobecne záväzných právnych predpisoch a ostatných predpisoch upravujúcich projektovanie, vykonávanie a vyhodnocovanie geologických prác; overuje sa skúškou.

(2) Overenie odbornej spôsobilosti podľa odseku 1 sa opakuje každé štyri roky.

(3) Odborná spôsobilosť sa overuje u:

a) fyzickej osoby, ktorá vykonáva geologické práce na základe povolenia, prípadne jej zodpovedného zástupcu, ak je ustanovený,

b) zodpovedného zástupcu právnickej osoby, ktorá vykonáva geologické práce na základe povolenia,

c) zodpovedného riešiteľa geologickej úlohy.[9])

(4) Za zodpovedného riešiteľa geologickej úlohy možno určiť odborne spôsobilého pracovníka s vysokoškolským vzdelaním odboru prírodných alebo technických vied, ktorý má najmenej trojročnú prax v danom odbore, alebo odborne spôsobilého pracovníka so stredoškolským vzdelaním príslušného geologického alebo technického odboru, ktorý má najmenej osemročnú prax v danom odbore.

(5) Touto vyhláškou nie je dotknuté overovanie odbornej spôsobilosti podľa osobitných predpisov.[10])

§ 6

Prihláška na skúšku

(1) Prihlášky na skúšku sa podávajú Slovenskému geologickému úradu. V prihláške sa uvedie meno, priezvisko a titul, vzdelanie, doba praxe v odbore a pracovná funkcia, ako aj dátum poslednej skúšky.

(2) Slovenský geologický úrad oznámi dátum a miesto konania skúšky najneskôr jeden mesiac pred jej konaním.

§ 7

Skúšobná komisia

(1) Skúška sa koná pred skúšobnou komisiou. Skúšobná komisia sa zriaďuje z odborníkov teórie a praxe, zástupcov profesných združení[11]) a pracovníkov Slovenského geologického úradu. Jej predsedom je pracovník Slovenského geologického úradu. Členstvo v skúšobnej komisii sa považuje za iný úkon vo všeobecnom záujme.[12])

(2) Skúšobná komisia koná a rozhoduje najmenej v trojčlennom zložení a uznáša sa väčšinou hlasov.

---

[9]) § 1 ods. 6 vyhlášky Slovenského geologického úradu č. 127/1989 Zb. o projektovaní, vykonávaní a vyhodnocovaní geologických prác, o udeľovaní povolenia a o odbornej spôsobilosti na ich výkon.

[10]) Napr. vyhláška Slovenského banského úradu č. 104/1989 Zb. o overovaní odbornej spôsobilosti pracovníkov pri banskej činnosti a činnosti vykonávanej banským spôsobom.

[11]) Napr. Slovenská asociácia inžinierskych geológov. Slovenská asociácia hydrogeológov, Slovenská geologická spoločnosť.

[12]) § 124 ods. 2 Zákonníka práce.
§ 22 ods. 4 nariadenia vlády Československej socialistickej republiky č. 223/1988 Zb., ktorým sa vykonáva Zákonník práce. Časť I písm. d) prílohy vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 18/1991 Zb. o iných úkonoch vo všeobecnom záujme.

(3) Výsledok skúšky sa hodnotí stupňami „vyhovel“ a „nevyhovel“. O jej priebehu sa vyhotoví záznam, v ktorom sa uvedú položené otázky, hodnotenie odpovedí a výsledok skúšky.

(4) Ak pracovník pri skúške nevyhovie, môže skúšku opakovať na základe novej prihlášky, podanej v termíne, ktorý určí predseda skúšobnej komisie. Táto lehota nesmie byť kratšia ako tri mesiace.

§ 8

Preukaz odbornej spôsobilosti

(1) Slovenský geologický úrad vydá osobe, ktorá úspešne zložila skúšku pred skúšobnou komisiou podľa § 7 preukaz odbornej spôsobilosti, do ktorého sa uvedie činnosť a pracovná funkcia, pre ktorú bol preukaz vydaný. Znovuoverovanie odbornej spôsobilosti podľa § 5 ods. 2 sa zapisuje do vydaného preukazu.

(2) Ten, kto bude ustanovený do funkcie podľa § 5 ods. 3 spĺňa ďalší predpoklad pre výkon funkcie, ak získa odbornú spôsobilosť do šiestich mesiacov od ustanovenia do funkcie.

(3) Slovenský geologický úrad odoberie preukaz odbornej spôsobilosti tomu, kto nevyhovel pri znovuoverovaní odbornej spôsobilosti, alebo sa znovuoverovaniu nepodrobil. Pri vykonávaní, projektovaní a vyhodnocovaní geologických prác podľa § 1 ods. 3 odobratie preukazu odbornej spôsobilosti oznámi Slovenský geologický úrad príslušnému živnostenskému úradu,[13]) prípadne registrovanému súdu[14]) a organizácii.

(4) Ten, kto nezískal odbornú spôsobilosť alebo sa nepodrobil znovuoverovaniu podľa § 5 ods. 2, nemôže vykonávať funkcie, na ktoré sa vyžaduje odborná spôsobilosť podľa § 5 ods. 3. Ak pracovník takúto funkciu vykonáva, je táto okolnosť dôvodom na prevedenie pracovníka na inú prácu[15]), alebo na výpoveď.[16])

§ 9

Zabezpečenie prípravy na skúšku

(1) Náklady spojené s prípravou na skúšku a s účasťou na nej znáša žiadateľ.

(2) Účasť na skúške je prekážkou v práci na strane pracovníka.[17])

Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 10

Na vykonávanie, projektovanie a vyhodnocovanie geologických prác, ktoré nie sú banskou činnosťou alebo činnosťou vykonávanou banským spôsobom, sa ustanovenia § 4 až § 9 tejto vyhlášky vzťahujú obdobne.

§ 11

Ten, kto v čase nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky vykonáva funkciu podľa § 6 ods. 3, spĺňa ďalší predpoklad pre výkon funkcie, ak získa odbornú spôsobilosť do jedného roka od nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky.

§ 12

Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa šiesta časť vyhlášky Slovenského geologického úradu č. 127/1989 Zb. o projektovaní, vykonávaní a vyhodnocovaní geologických prác, o udeľovaní povolenia a a odbornej spôsobilosti na ich výkon.

§ 13

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Predseda:
RNDr. **Jablonský** v. r.

[13]) § 59 živnostenského zákona.

[14]) § 27 ods. 3 Obchodného zákonníka.

[15]) § 37 ods. 2 písm. a) a § 37 ods. 3 Zákonníka práce.

[16]) § 46 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce.

[17]) § 126 ods. 2 Zákonníka práce.

416

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 6. října 1991 byla v Krakově podepsána Smlouva mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Polskou republikou o dobrém sousedství, solidaritě a přátelské spolupráci.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 4. května 1992.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 23 odst. 1 dnem 4. května 1992.

České znění Smlouvy se vyhlašuje současně.

SMLOUVA
mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Polskou republikou o dobrém sousedství, solidaritě a přátelské spolupráci

Česká a Slovenská Federativní Republika a Polská republika (dále jen „Smluvní strany“),

rozhodnuty navázat na mnoholetou tradici přátelství, spojující oba státy a jejich národy,

vědomy si potřeby solidarity pro zajištění důstojného místa v Evropě svým národům,

potvrzujíce bezvýhranou úctu k lidským právům a základním svobodám, zásadám demokracie a právního státu a vyjadřujíce přesvědčení, že jejich dodržování a důsledné naplňování tvoří základ svobody, spravedlnosti a míru,

vycházejíce z významných politických a ekonomických přeměn v Evropě a z bohatých zkušeností evropských států,

přesvědčeny o nutnosti rozšiřování a upevňování solidarity ve prospěch sjednocení Evropy a úzké součinnosti regionů,

řídíce se mezinárodním právem, zejména Chartou Organizace spojených národů a jednajíce v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, Pařížskou chartou pro novou Evropu a dalšími dokumenty Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

usilujíce o všestranný rozvoj vzájemných vztahů a přátelské spolupráce, založené na zásadách dobrého sousedství,

se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou upevňovat přátelské vztahy, solidaritu a spolupráci a prohlubovat vzájemnou úctu, důvěru a porozumění. Budou rovněž podporovat a koordinovat úsilí o svou plnou účast v institucích integrované Evropy.

Článek 2

/1/ Smluvní strany se budou ve vzájemných vztazích řídit mezinárodním právem, zejména zásadou svrchované rovnosti, územní celistvosti a politické nezávislosti a nevměšování do vnitřních záležitostí.

/2/ Smluvní strany potvrzují v mezinárodních dohodách zakotvené společné státní hranice a jejich neporušitelnost. Nemají vůči sobě žádné územní nároky a takové nároky nebudou vznášet ani v budoucnosti.

/3/ Smluvní strany konstatují, že mnichovská do-

hoda ze dne 29. září 1938 byla od samého počátku neplatná se všemi z toho vyplývajícími důsledky.

Článek 3

/1/ Smluvní strany přikládají zvláštní význam vzájemným stykům mezi parlamenty.

/2/ Smluvní strany budou pořádat pravidelné konzultace na různých úrovních, aby tak zajistily rozvoj svých dvoustranných vztahů a co nejvíce sladily svá stanoviska k mezinárodním otázkám společného zájmu.

/3/ Konzultace na úrovni předsedů vlád se budou konat tak často, jak bude zapotřebí, avšak nejméně jednou ročně.

Ministři zahraničních věcí se budou scházet alespoň jednou ročně ke konzultacím, při kterých posoudí provádění této Smlouvy.

Ostatní ministři budou provádět pravidelné konzultace.

/4/ Smluvní strany budou podle potřeby a na základě vzájemné dohody vytvářet příslušné smíšené komise.

Článek 4

/1/ Smluvní strany budou všestranně napomáhat zachování a posílení bezpečnosti, jakož i rozvoji spolupráce v Evropě s cílem vytvořit účinný celoevropský bezpečnostní systém, zejména se zřetelem na bezpečnost regionu, do něhož patří.

/2/ Smluvní strany budou působit k upevnění stability v Evropě. Budou usilovat o to, aby byly cestou závazných a účinně kontrolovatelných dohod sníženy stavy ozbrojených sil a výzbroje v Evropě na úroveň dostatečnou pro obranu, avšak neumožňující útok. Budou se také společně zasazovat o posilování důvěry na mnohostranném a dvoustranném základě.

Článek 5

/1/ Smluvní strany budou pořádat pravidelné konzultace na různých úrovních s cílem koordinovat stanoviska a postup v otázkách bezpečnosti a obrany.

/2/ Jestliže jedna ze Smluvních stran bude mít za to, že vznikla mezinárodní situace, která může ohrozit nebo narušit její suverenitu, územní celistvost nebo jiné životně důležité bezpečnostní zájmy, obě Smluvní strany zahájí ihned neodkladné konzultace o nejúčinnějším způsobu odvrácení hrozby.

/3/ V případě ozbrojeného útoku na jednu ze Smluvních stran se tyto dohodnou o možnosti poskytnout pomoc napadené straně podle článku 51 Charty Organizace spojených národů a budou usilovat o to, aby konflikt byl vyřešen v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů a dokumenty Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě.

/4/ Smluvní strany podle potřeby zahájí knzultace rovněž v případě vzniku nebo trvání jiného sporu či situace, než jsou uvedeny v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, jestliže budou mít za to, že byl ohrožen nebo porušen mír a mezinárodní bezpečnost.

Článek 6

Smluvní strany budou rozvíjet vzájemně výhodnou spolupráci ve vojenské oblasti na základě zvláštních dohod mezi příslušnými ministerstvy.

Článek 7

/1/ Smluvní strany budou podporovat spolupráci na úrovni České republiky a Slovenské republiky, jakož i mezi oblastmi, kraji, okresy, městy a obcemi.

/2/ Smluvní strany budou usilovat o širokou a účinnou účast celé společnosti na vzájemných vztazích. Budou též vytvářet nezbytné podmínky pro rozšíření přímých styků politických stran a hnutí, odborů, církví a náboženských společenství, nadací a jiných spolků a organizací.

/3/ Smluvní strany vzhledem ke zvláštní úloze mladého pokolení při formování vzájemných vztahů vytvoří možnosti pro všestrannou spolupráci a výměnu mládeže obou států.

Článek 8

/1/ Smluvní strany potvrzují, že příslušníci polské národnostní menšiny v České a Slovenské Federativní Republice a příslušníci české a slovenské národnostní menšiny v Polské republice mají právo samostatně, jakož i ve společenství s jinými členy své skupiny svobodně vyjadřovat, uchovávat a rozvíjet svou etnickou, kulturní, jazykovou a náboženskou svébytnost a rozvíjet svou kulturu ve všech směrech bez jakýchkoliv pokusů asimilovat je proti jejich vůli.

Smluvní strany budou respektovat práva a plnit závazky týkající se národnostních menšin v souladu s mezinárodními standardy, zejména evropskými.

/2/ Smluvní strany prohlašují, že osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku mají právo samostatně, jakož i ve společenství s jinými členy své skupiny:

- svobodně používat svůj mateřský jazyk v soukromí i na veřejnosti, a – vedle potřeby znát úřední jazyk nebo úřední jazyky příslušného státu – používat svůj mateřský jazyk před státními orgány v souladu s národním zákonodárstvím,
- mít přístup k informacím a rozšiřovat a vyměňovat si je ve svém mateřském jazyce,
- mít přiměřené možnosti výuky svého mateřského jazyka a výuky ve svém mateřském jazyce,
- zakládat a udržovat své vlastní hospodářské, vzdělávací, kulturní a náboženské instituce, organizace a spolky.

/3/ Příslušnost k národnostní menšině je věcí osobní volby každého občana. Z této příslušnosti mu nemůže vyplývat žádné znevýhodnění.

/4/ Příslušnost k národnostní menšině nezbavuje občana povinnosti vystupovat loajálně vůči svému státu, dodržovat jeho právní předpisy a užívat svá práva v souladu s národním zákonodárstvím.

Článek 9

Smluvní strany budou podporovat osobní styky občanů obou států. Za tím účelem se zavazují vytvořit odpovídající podmínky pro volný pohyb svých občanů. Zvláště budou podporovat všestranný rozvoj skupinových a individuálních styků a různých forem přímé společenské a hospodářské spolupráce v pohraničních oblastech.

Článek 10

Smluvní strany považují za jednu ze základních podmínek společenského pokroku rozvoj hospodářské spolupráce. K dosažení tohoto pokroku je nutné společné úsilí mezinárodního společenství, jehož cílem je přeměna evropského kontinentu na prostor společného blahobytu.

Článek 11

/1/ Smluvní strany budou rozvíjet vzájemně výhodnou hospodářskou a finanční spolupráci, včetně spolupráce mezi oblastmi. Budou přispívat k přímé spolupráci mezi hospodářskými subjekty obou států.

/2/ Smluvní strany budou usilovat o rozšiřování a zdokonalování spolupráce v oblasti železniční, letecké, silniční, námořní a vnitrozemské vodní dopravy.

/3/ Smluvní strany rozšíří počet hraničních přechodů.

/4/ Polská republika potvrzuje právo České a Slovenské Federativní Republiky na přístup k Baltskému moři.

/5/ Smluvní strany se budou zasazovat o zlepšení a rozšíření vzájemných poštovních a telekomunikačních služeb v souladu s evropskými a mezinárodními technickými normami a budou podporovat přímé příhraniční telekomunikační spojení.

/6/ K podrobnější úpravě spolupráce v oblasti hospodářství, financí, obchodu, dopravy a spojů budou Smluvní strany uzavírat zvláštní dohody přizpůsobené vznikajícímu jednotnému evropskému ekonomickému organismu.

Článek 12

/1/ Smluvní strany budou úzce spolupracovat v oblasti ochrany životního prostředí a racionálního využívání přírodních zdrojů.

Budou vytvářet podmínky pro soustavné zlepšování kvality životního prostředí, zejména vod, vzduchu, půdy, lesů i fauny a flóry, zvláště v příhraničních oblastech. Budou společně předcházet znečišťování přesahujícímu hranice a usilovat o jeho snížení a likvidaci.

Smluvní strany budou spolupracovat a vzájemně si poskytovat pomoc při předcházení a boji proti mimořádným znečištěním a ohrožením životního prostředí. Budou spolupracovat při závádění a rozvoji ekologicky čistých technologií.

/2/ Smluvní strany se budou podílet v mezinárodním, zejména evropském měřítku, na vytváření a provádění koordinované strategie péče o životní prostředí.

/3/ Podrobné zásady spolupráce v oblasti životního prostředí upraví zvláštní dohody.

Článek 13

Smluvní strany se shodují v tom, že ve sjednocující se Evropě je koordinace politiky územního plánování, zejména mezi bezprostředně sousedícími státy, nutná. Budou proto spolupracovat na všech úrovních při přípravě územních prognóz a plánů, jejichž dopad přesahuje společné hranice.

Článek 14

/1/ Smluvní strany budou podporovat a usnadňovat vzájemnou vědeckotechnickou spolupráci. Za tím účelem budou sjednávat příslušné dohody a podnikat společné akce k jejich provádění.

/2/ Smluvní strany budou podporovat iniciativy vědců a výzkumných ústavů, směřující k dynamickému, harmonickému a širokému rozvoji této spolupráce.

/3/ Smluvní strany budou podporovat intenzivní výměnu vědeckotechnických informací a dokumentace a usnadňovat přístup do vědecko-výzkumných ústavů, archivů, knihoven a podobných institucí.

Článek 15

/1/ Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci v oblasti kultury, vědy a školství. Na základě dohod a programů budou rozšiřovat výměnu ve všech oblastech a na všech úrovních, podporovat spolupráci mezi uměleckými a jinými kulturními institucemi a organizacemi, jakož i přímé styky mezi umělci.

/2/ Smluvní strany budou rozšiřovat a podporovat spolupráci mezi školami všech druhů, jakož i mezi výzkumnými ústavy a jejich organizacemi, a to jak výměnou studentů, stipendistů, učitelů a vědeckých pracovníků, tak i prostřednictvím společných výzkumných prací.

/3/ Smluvní strany budou podporovat výuku polského jazyka v České a Slovenské Federativní Republice a českého a slovenského jazyka v Polské republice v rámci škol i mimo školní rámec.

/4/ V souladu s příslušnými dohodami budou Smluvní strany vzájemně uznávat doklady o absolvování škol a vysokoškolských studií.

Článek 16

Smluvní strany budou usilovat o uchování kulturních statků a památek druhé smluvní strany na svém území.

Článek 17

/1/ Smluvní strany budou podporovat každé úsilí směřující k objektivnímu vzájemnému poznání i porozumění.

/2/ Smluvní strany budou usnadňovat vzájemný svobodný tok informací o společenském, politickém, hospodářském, kulturním, vědeckém a jiném životě druhé smluvní strany, zvláště pak zajistí objektivní informovanost o druhé smluvní straně v rámci výuky a výchovy mládeže, včetně školních učebnic.

/3/ Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, zejména rozhlasu a televize.

Článek 18

/1/ Smluvní strany budou podporovat všestrannou spolupráci v oblasti zdravotnictví a zdravotní hygieny, především při předcházení civilizačním chorobám, nakažlivým a jiným nemocem a v boji proti nim.

/2/ Smluvní strany budou spolupracovat za účelem vzájemného poskytování pomoci při živelních pohromách a těžkých nehodách.

/3/ Smluvní strany budou usilovat o co nejužší spolupráci v oblasti sociálního zabezpečení.

Článek 19

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti tělesné výchovy, sportu a turistiky.

Článek 20

/1/ Smluvní strany budou na základě zvláštních dohod spolupracovat v právní oblasti.

/2/ Smluvní strany budou zejména spolupracovat v boji proti organizované zločinnosti, terorismu, nezákonnému obchodu s narkotiky a nezákonnému přepravování předmětů kulturní a historické hodnoty přes hranice. Nezákonně vyvezené kulturní hodnoty budou navráceny druhé Smluvní straně.

Článek 21

Tato Smlouva není namířena proti třetím státům. Nedotýká se práv a závazků vyplývajících z platných dvoustranných a mnohostranných smluv a dohod uzavřených Smluvními stranami s jinými státy.

Článek 22

V den, kdy tato Smlouva vstoupí v platnost, pozbude platnosti Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci podepsaná ve Varšavě dne 1. března 1967.

Článek 23

/1/ Tato Smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena co nejdříve v Praze.

/2/ Tato Smlouva se uzavírá na dobu 15 let. Poté se bude její platnost prodlužovat vždy na pětileté období, pokud ji jedna ze Smluvních stran nevypoví písemně nejpozději rok před uplynutím příslušného období platnosti.

Dáno v Krakově dne 6. října 1991 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Českou a Slovenskou
Federativní Republiku:
Václav **Havel** v. r.

Za
Polskou republiku:
Lech **Walesa** v. r.

417

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. srpna 1991 byla v Rize podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Lotyšské republiky o obchodně-ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 16 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

DOHODA

mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Lotyšské republiky o obchodně-ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vláda Lotyšské republiky, dále jen smluvní strany,

uznávajíce veliký význam obchodně-ekonomických vztahů,

snažíce se rozvíjet vztahy mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Lotyšskou republikou a berouce na vědomí změny, probíhající v ekonomické oblasti obou republik a rovněž řídíce se principy rovnoprávnosti, vzájemné výhodnosti a mezinárodního práva,

se dohodly takto:

Článek 1

Účastníci vnějších ekonomických vztahů smluvních stran, dále jen subjekty, přecházejí od 1. ledna 1991 na zúčtování a platby ve volně směnitelných měnách, na běžné světové ceny a pravidla, používaná v mezinárodním obchodě a finanční praxi v celém komplexu obchodně-ekonomických vztahů mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Lotyšskou republikou.

Článek 2

S cílem uskutečnění obchodních a ekonomických vztahů, nezbytných pro obě smluvní strany, budou objemy a sortiment zboží a poskytovaných služeb v základním rozsahu stanoveny každoročně v mezivládních protokolech.

Sortiment a objem zboží a poskytovaných služeb na každý následující rok se budou odsouhlasovat a upřesňovat v indikativních seznamech odsouhlasených dodávek nejpozději do 30. září běžného roku a budou tvořit přílohu k mezivládnímu protokolu.

Smluvní strany budou přijímat opatření k vytvoření nezbytných podmínek pro uzavírání a realizaci smluv na dodávky zboží a poskytování služeb podle odsouhlasených indikativních seznamů.

Nákup zboží a přijímání služeb dle indikativních seznamů bude prováděno subjekty jedné smluvní strany s úhradou této hodnoty z příjmů za vývoz zboží a poskytování služeb subjektům druhé smluvní strany včetně využití technického volnoměnového clearingu při dodržení běžných světových cen.

Článek 3

Obchodně-ekonomické vztahy v oblasti dodávek zboží a poskytování služeb nad sortiment a objemy uvedené v indikativních seznamech mohou být rovněž uskutečňovány subjekty na základě příslušných dohod v souladu s právním řádem smluvních stran.

Článek 4

Smluvní strany poskytnou zacházení podle doložky nejvyšších výhod výrobkům pocházejícím z území států smluvních stran. Tento režim se nebude vztahovat na

a) výhody, poskytnuté některou smluvní stranou sousedním státům k usnadnění pohraničního styku,

b) výhody, které požívá některá ze smluvních stran v důsledku jejího členství v celní unii, nebo v oblasti volného obchodu.

Článek 5

Zplnomocněné banky smluvních stran každý rok, nejpozději do jednoho měsíce od podpisu mezivládního Protokolu o dodávkách zboží, poskytování služeb a platbách na běžný rok, uzavřou mezibankovní dohodu.

Po dohodě kompetentních orgánů smluvních stran budou v jednotlivých případech posuzovány možnosti provádění plateb mezi subjekty v jejich národních měnách, pokud tyto operace nebudou v rozporu s právním řádem smluvních stran.

Článek 6

Zúčtování a platby za dodávky zboží a poskytování služeb, které se uskuteční na základě indikativních seznamů uvedených v článku 2 této Dohody, budou vedeny na zvláštních bankovních účtech, otevřených ve zplnomocněných bankách smluvních stran.

Článek 7

Saldo plateb vyčíslené ve volně směnitelné měně, které vznikne na účtech uvedených v článku 6 této Dohody ke konci každého zúčtovacího ročního období, bude vyrovnáno po dohodě smluvních stran dodávkami zboží nebo úhradou ve volně směnitelné měně.

Článek 8

Všechny platby neobchodní povahy se budou provádět ve volně směnitelné měně. Po dohodě subjektů smluvních stran budou posuzovány možnosti využití národních měn při zúčtování jednotlivých druhů neobchodního charakteru.

Článek 9

Subjekty smluvních stran budou po vzájemné dohodě uzavírat smlouvy včetně dlouhodobých zejména na dodávky zboží s dlouhým výrobním cyklem s tím, že ceny a další komerční podmínky budou sjednávány v souladu s ustanoveními této Dohody.

Článek 10

Smluvní strany budou napomáhat prohlubování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce. Tato spolupráce bude kromě vzájemného obchodu směřovat k rozšiřování kooperace výroby, včetně v oblastech dopravy, průmyslu, zemědělství a zemědělského strojírenství, zakládání společných podniků, mezinárodních sdružení a organizací, jakož i zavádění dalších progresivních forem spolupráce běžných ve světové ekonomice.

S cílem realizace výše uvedených forem spolupráce subjekty smluvních stran budou mezi sebou uzavírat dohody.

Článek 11

Zboží, které bude dodáváno v souladu s touto Dohodou může být reexportováno do třetích zemí pouze s předběžným písemným souhlasem vývozce.

Článek 12

Výsledky vědeckotechnických prací, získané společně subjekty smluvních stran, nemohou být předávány třetím osobám a zveřejňovány bez souhlasu těchto subjektů a v nezbytných případech kompetentních orgánů smluvních stran.

Článek 13

Pro účely posouzení průběhu plnění této Dohody se budou pravidelně setkávat zplnomocnění představitelé smluvních stran v České a Slovenské Federativní Republice a v Lotyšské republice a v případě nutnosti budou přijímat odpovídající rozhodnutí a doporučení.

Článek 14

Tato Dohoda může být měněna nebo doplňována na základě dohody obou smluvních stran.

Článek 15

Tato Dohoda se uzavírá na dobu neurčitou, přičemž každá ze smluvních stran ji může nótou vypovědět. V takovém případě dohoda pozbývá platnosti po uplynutí 6 měsíců ode dne oznámení výpovědi.

V případě vypovězení platnosti této Dohody se budou její ustanovení používat u všech smluv, které byly uzavřeny v době platnosti dohody, do úplného splnění závazků z nich.

Článek 16

Tato Dohoda vstupuje v platnost dnem jejího podpisu.

Dáno v Rize, dne 2. srpna 1991 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, lotyšském a ruském, přičemž všechny znění mají stejnou platnost.

Za vládu
České a Slovenské Federativní
Republiky:
Ing. Rudolf **Slánský** v. r.

Za vládu
Lotyšské republiky:
Arnis **Kalniņš** v. r.

418

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. srpna 1991 byla v Tallinu podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Estonské republiky o obchodně-ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 16 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

DOHODA

mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Estonské republiky o obchodně-ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vláda Estonské republiky dále nazývané smluvní strany,

uvědomujíce si velký význam obchodně-ekonomických vztahů, napomáhajíce rozvoji styků mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Estonskou republikou, přihlížejíce ke změnám, k nimž dochází v ekonomickém životě obou republik a rovněž řídíce se zásadami rovnoprávnosti, vzájemné výhody a mezinárodním právem, se dohodly takto:

Článek 1

Účastníci vnějších ekonomických vztahů smluvních stran, dále nazývané subjekty, přecházejí od 1. ledna 1991 k zúčtování a platbám ve volně směnitelné měně za světové ceny při zásadách uplatňovaných v mezinárodním obchodě a finanční praxi v celém komplexu obchodně-ekonomických vztahů mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Estonskou republikou.

Článek 2

Každá smluvní strana poskytne zácházení podle doložky nejvyšších výhod výrobkům, pocházejícím z území státu druhé smluvní strany. Zácházení podle doložky nejvyšších výhod se nebude vztahovat na

a) výhody, poskytnuté některou smluvní stranou sousedním státům k usnadnění pohraničního styku,
b) výhody, které požívá některá ze smluvních stran v důsledku jejího členství v celní unii, nebo v oblasti volného obchodu.

Článek 3

Pro realizaci obchodně-ekonomických vztahů budou objemy a sortiment zboží a poskytovaných služeb nezbytných pro obě smluvní strany v základě stanoveny indikativními seznamy odsouhlasených dodávek.

Sortiment a objem zboží a poskytovaných služeb na každý následující rok se budou odsouhlasovat a upřesňovat v indikativních seznamech nejpozději do 30. září běžného roku.

Smluvní strany budou napomáhat vytváření podmínek nezbytných pro uzavírání a realizaci kontraktů na dodávky zboží a poskytování služeb v souladu s odsouhlasenými indikativními seznamy.

Při dodržování běžných cen se nákup zboží a přijímání služeb podle indikativních seznamů subjekty jedné smluvní strany bude uskutečňovat krytím jejich hodnoty tržbou za export zboží a poskytované služby subjektům druhé smluvní strany při použití volnoměnového technického clearingu.

Článek 4

Obchodně-ekonomické vztahy u dodávek zboží a poskytování služeb přesahujících nomenklaturu a objemy předpokládané indikativními seznamy se mohou rovněž uskutečňovat na základě příslušných úmluv v souladu se zákonodárstvím smluvních stran.

Článek 5

Československá obchodní banka a.s. a Tartuská komerční banka nejpozději měsíc od podepsání této Dohody uzavřou mezibankovní dohodu o vedení účtů za platby plynoucí z této Dohody.

Po dohodě kompetentních orgánů smluvních stran bude posouzena možnost provádět platby mezi subjekty v některých případech v národních měnách, pokud takové operace nejsou v rozporu se zákonodárstvím smluvních stran.

Článek 6

Zúčtování a platby za dodávky zboží a poskytování služeb uskutečňovaných na základě indikativních seznamů uvedených v článku 3 této Dohody se budou provádět na zvláštních bankovních účtech zřízených v Československé obchodní bance a.s. a Tartuské komerční bance.

Článek 7

Saldo plateb vyčíslené ve volně směnitelné měně, které se vytvoří na účtech předpokládaných v článku 6 této Dohody se podle stavu koncem každého kalendářního roku hradí po dohodě smluvních stran buď dodávkami zboží nebo vyrovnáním ve volné měně.

Článek 8

Platby za všechny druhy neobchodních operací se budou provádět ve volně směnitelné měně. Podle domluvy kompetentních orgánů smluvních stran budou posouzeny možnosti využití národních měn při zúčtování některých druhů plateb neobchodního charakteru.

Článek 9

Subjekty smluvních stran budou po vzájemné dohodě uzavírat smlouvy včetně dlouhodobých, zvláště na dodávky zboží s dlouhým výrobním cyklem, s tím, že ceny a další komerční podmínky budou sjednávány v souladu s ustanoveními této Dohody.

Článek 10

Smluvní strany budou napomáhat prohloubení hospodářské a vědeckotechnické spolupráce. Zaměření takové spolupráce bude kromě vzájemného obchodu zahrnovat rozšíření výrobní spolupráce, vytváření společných podniků, mezinárodních společností a organizací a rovněž rozvíjení a zavádění jiných progresivních forem spolupráce užívaných ve světové ekonomice.

Článek 11

Zboží dodávané v souladu s touto Dohodou může být reexportováno do třetích zemí jen po předběžném písemném souhlasu exportéra.

Článek 12

Výsledky vědeckotechnických prací dosažené společně subjekty smluvních stran nemohou být předávány třetím osobám a publikovány bez schválení těmito subjekty nebo v nevyhnutelných případech kompetentními orgány smluvních stran.

Článek 13

K posouzení postupu plnění této Dohody se budou zplnomocnění zástupci smluvních stran pravidelně setkávat v České a Slovenské Federativní Republice a Estonské republice a v nezbytných případech vydávat příslušná rozhodnutí a doporučení.

Článek 14

Tato Dohoda může být měněna nebo doplňována se souhlasem smluvních stran.

Článek 15

Tato Dohoda se uzavírá na dobu neurčitou a je možno ji vypovědět každou smluvní stranou písemným oznámením. V takovém případě Dohoda přestává platit po uplynutí šesti měsíců ode dne oznámení výpovědi.

Článek 16

Tato Dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

Dáno v Tallinu, dne 2. srpna 1991 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, estonském a ruském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Za vládu
České a Slovenské Federativní Republiky:
Ing. Rudolf **Slánský** v. r.

Za vládu
Estonské republiky:
Jaak **Leimann** v. r.

419

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 14. března 1990 byla v Praze podepsána Smlouva mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Tuniské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Tunisu dne 25. října 1991.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 25. října 1991.

Český překlad Smlouvy se vyhlašuje současně.

SMLOUVA
mezi

vládou Československé socialistické republiky

a

vládou Tuniské republiky

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku

Vláda Československé socialistické republiky a

Vláda Tuniské republiky

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku

se dohodly takto:

Článek 1
OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2
DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a majetku vybírané v každém ze smluvních států, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a majetku se považují daně, vybírané z celkového příjmu a majetku nebo z části příjmů a majetku včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd vypláceného podniky a daní z přírůstku hodnoty.

3. Současné daně, na které se smlouva vztahuje jsou:

a) v Československu:
- odvod ze zisku;
- daň ze zisku;
- daň ze mzdy;
- daň z příjmů z literární a umělecké činnosti;
- daň zemědělská;
- daň z příjmů obyvatelstva;
- daň domovní;

b) v Tunisku:
- daň společností;
- daň ze zisků z průmyslové a obchodní činnosti;
- daň ze zisků z neobchodní činnosti;
- daň z platů a mezd;
- daň zemědělská;
- daň z přírůstku hodnoty nemovitostí;
- daň z příjmů z movitého jmění;
- daň z příjmů z půjček, vkladů, ručení a běžných účtů;
- zvláštní dávky solidarity;
- osobní dávky státu.

4. Tato smlouva se vztahuje také na daně stejného nebo podobného druhu, které budou vybírány v bu-

doucnu vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si sdělí významné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3
VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Ve smyslu této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku;

b) výraz „Tunisko“ označuje Tuniskou republiku včetně území náležejícího k tuniským výsostným vodám, kde Tunisko vykonává v souladu s mezinárodním právem svá práva ve vztahu k mořskému dnu a jeho podloží včetně jejich přírodních zdrojů;

c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Československo nebo Tunisko;

d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a všechna jiná sdružení osob;

e) výraz „společnost“ označuje právnické osoby nebo jiné nositele práv, považované pro účely zdanění za organizační útvary;

f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

g) výraz „státní příslušníci“ označuje:
   i) všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého smluvního státu,
   ii) všechny právnické osoby, osobní společnosti a sdružení osob, které byly zřízeny podle práva platného v některém smluvním státě;

h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, pokud loď nebo letadlo nejsou provozovány jen mezi místy v druhém smluvním státě;

i) výraz „příslušný úřad“ označuje:
   i) v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce,
   ii) v případě Tuniska ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, má pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, který mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na které se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4
DAŇOVÁ PŘÍSLUŠNOST

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje ve smyslu této smlouvy každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následovně:

a) Předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů).

b) Jestliže nemůže být určeno, ve kterém smluvním státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.

c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, jehož je státním občanem.

d) Jestliže je tato osoba státním občanem obou smluvních států nebo žádného z nich, vynasnaží se příslušné úřady smluvních států upravit otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5
STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje ve smyslu této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, jehož prostřednictvím podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení;

b) závod;

c) kancelář;

d) továrnu;

e) dílnu;

f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo každé jiné místo, kde se těží přírodní zdroje;

g) staveniště nebo montáž, jestliže trvají déle než 6 měsíců.

3. Za stálou provozovnu se nepovažuje:

a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění,vystavení nebo k dodání zboží patřícího podniku;

b) zásoba zboží patřící podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;

c) zásoba zboží patřící podniku; která se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

d) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo provádění jiných činností, které mají přípravný nebo pomocný charakter.

4. Osoba jednající v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 5 – se považuje za „stálou provozovnu“ v prvně zmíněném státě, jestliže je v tomto státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá a která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnost této osoby není omezena na nákupy zboží pro podnik.

5. Nepředpokládá se, že podnik má stálou provozovnu v některém státě jen proto, že tam vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

6. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo ne), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6
PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy z nemovitého majetku včetně příjmů ze zemědělských a lesních podniků mohou být zdaněny ve smluvním státě, kde je tento majetek umístěn.

2. a) s výhradou ustanovení pododstavců b) a c) se výraz „nemovitý majetek“ definuje ve shodě s právem smluvního státu, v němž tento majetek leží;

b) výraz „nemovitý majetek“ zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, mrtvý a živý inventář zemědělských a lesních podniků a práva, pro která platí předpisy občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů;

c) lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí stejně pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7
ZISKY PODNIKU

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu budou zdaněny jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být připočteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných článcích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8
LODNÍ A LETECKÁ DOPRAVA

1. Zisky plynoucí z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku

2. Zisky z provozování člunů používaných ve vnitrozemské plavbě mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku.

3. Jestliže místo skutečného vedení podniku námořní nebo vnitrozemské plavby je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém je domovský přístav této lodi nebo tohoto člunu nebo nemá-li domovský přístav ve smluvním státě, ve kterém je provozovatel lodi nebo člunu rezidentem.

4. Ustanovení odstavce 1 se použijí rovněž pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo na jiné mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9
SDRUŽENÉ PODNIKY

1. Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být do zisků tohoto podniku včleněny a následkem toho zdaněny zisky, které bez těchto podmínek by byly docíleny jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny být nemohly.

2. Jestliže zisk, ze kterého byl podnik jednoho smluvního státu zdaněn v tomto státě, byl zahrnut do zisku podniku druhého smluvního státu, následkem toho zdaněn a jestliže zisk takto zahrnutý je ziskem, který by byl docílen tímto podnikem tohoto druhého smluvního státu, kdyby podmínky sjednané mezi oběma podniky byly totožné s podmínkami, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, učiní prvně zmíněný stát vhodnou úpravu částky daně vybrané z tohoto zisku. Toto opatření se učiní s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy s ohledem na druh příjmu a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tímto účelem poradí.

Článek 10
DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové dividendy však mohou být zdaněny také ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak daň takto ukládaná nepřesáhne:

a) 10 % hrubé částky dividend, jestliže skutečný vlastník dividend je společnost, která vlastní nejméně 25 % podílů na společnosti vyplácející dividendy;
b) 15 % hrubé částky dividend ve všech jiných případech.

Tento odstavec se nedotkne zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových listů, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv – s výjimkou pohledávek – s podílem na zisku a příjmy z jiných podílů na společnosti, které jsou podle právních předpisů státu, v němž je společnost, která dividendy vyplácí, rezidentem, postaveny na roveň příjmům z akcií.

4. Ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku se nepoužijí, jestliže skutečný příjemce dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností mimo území tohoto druhého státu, ledaže tyto dividendy jsou vyplácené osobě, která je rezidentem v tomto druhém státě, nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stálé provozovně nebo ke stálé základně, které jsou umístěny v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo ne-

rozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11
Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě.

2. Avšak tyto úroky s výjimkou úroků z půjček poskytnutých jedním ze smluvních států, mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, ale daň takto uložená nemůže přesáhnout 12 % jejich hrubé částky.

3. Výraz „úroky" použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem nemovitosti, poskytujících i neposkytujících právo na účast na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z veřejných dluhopisů a obligací, včetně prémií a výher spojených s těmito cennými papíry.

4. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nepoužije, jestliže skutečný příjemce úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže dlužníkem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní orgán nebo osoba, která je rezidentem v tomto státě. Jestliže však dlužník úroků, ať je či není rezidentem v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, pro níž byla půjčka nesoucí úroky sjednána a která nese ke své tíži tyto úroky, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom smluvním státě, kde je stálá provozovna umístěna.

6. Jestliže částka placených úroků, posuzováno se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátce s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část úroků, která ji přesahuje, bude v tomto případě podrobena zdanění podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12
LICENČNÍ POPLATKY

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny pouze v tomto druhém státě.

2. Na rozdíl od ustanovení odstavce 1 tohoto článku mohou být licenční poplatky uvedené v odstavci 3 zdaněny také ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, ale daň takto stanovená nemůže přesáhnout

- 5 % z hrubé částky licenčních poplatků uvedených v odstavci 3b);
- 15 % z hrubé částky licenčních poplatků uvedených v odstavci 3a).

3. Výraz „licenční poplatky" použitý v tomto článku označuje:

a) náhrady jakéhokoli druhu placené za užití nebo za přivolení k užití patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo přivolení k užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké; rovněž náhrady za technické nebo ekonomické studie nebo za technickou pomoc poskytované v druhém smluvním státě;
b) náhrady jakéhokoli druhu placené za užití nebo za přivolení k užití práva autorského k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a televizních a rozhlasových záznamů.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se nepoužijí, jestliže skutečný příjemce licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, buď průmyslovou, nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, jsou s nimi skutečně spojeny. V tomto případě mohou být použita ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže částka licenčních poplatků, posuzováno se zřetelem k plnění, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným příjemcem nebo které jeden i druhý udržují s třetími osobami, částku, kterou by byl smluvil dlužník se skutečným příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení odstavců 1 a 2 jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle

právních přepisů každého smluvního státu a s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13
ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky ze zcizení nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2, mohou být zdaněny ve smluvním státě, kde je tento majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí aktiv stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Zisky ze zcizení lodí nebo letadel využívaných v mezinárodní dopravě a movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí nebo letadel, budou však zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém jsou zdaňovány tyto lodi, letadla a majetek v souladu s ustanoveními článku 22 odst. 3 této smlouvy.

3. Zisky ze zcizení každého jiného majetku mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14
NEZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti, budou zdaněny jen v tomto státě. Avšak tyto příjmy budou zdaněny v druhém smluvním státě, pokud jejich příjemce:

a) má obvykle k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu k výkonu své činnosti, v tomto případě však pouze v rozsahu, v jakém lze tyto příjmy přičítat této stálé základně nebo
b) doba jeho pobytu v jednom nebo více období v druhém smluvním státě přesahuje součtu 183 dny v daňovém roce.

Článek 15
ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu placeného zaměstnání, mohou být s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdaněny jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu placeného zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdaněny jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

a) příjemce se zdržuje ve druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v daňovém roce, a
b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na ustanovení odstavců 1 a 2, jsou odměny pobírané z důvodu placeného zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě považovány za související s činností vykonávanou ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku a mohou být zdaněny v tomto státě.

Článek 16
TANTIÉMY

Tantiémy, účastenské náhrady a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní nebo dozorčí rady společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17
UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírají na veřejnosti vystupující umělci, jako např. divadelní, filmoví, rozhlasoví a televizní umělci a hudebníci nebo jako sportovci, ze své činnosti vykonávané osobně ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článku 14 a 15 zdaněny ve státě, v němž je jejich činnost vykonávána.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí na příjmy plynoucí z jednoho smluvního státu, které pobírají osoby uvedené v odstavci 1 ze své činnosti vykonávané jakožto členové souboru druhého smluvního státu, jehož činnost nesleduje výdělečné cíle.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí na příjmy z činností uskutečňovaných v rámci kulturní výměny prováděné na základě kulturní smlouvy uzavřené mezi smluvními státy.

Článek 18
VEŘEJNÉ FUNKCE

1. Odměny, včetně penzí, vyplácené některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu, jeho správnímu útvaru nebo místní-

mu orgánu při výkonu veřejných funkcí mohou být zdaněny pouze v tomto státě.

2. Ustanovení článků 15, 16 a 19 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v rámci průmyslové nebo obchodní činnosti prováděné některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu.

Článek 19

PENZE

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu, mohou být s výhradou ustanovení článku 18 odstavec 1 zdaněny pouze v tomto státě.

Článek 20

STUDUJÍCÍ, STÁŽISTÉ A UČNI

1. Platy, které student nebo stážista nebo jiná osoba v učebním poměru, která je nebo byla bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a která se zdržuje dočasně v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že pochází ze zdrojů mimo tento stát.

2. Pokud se jedná o stipendia a odměny ze zaměstnání, na které se nevztahuje odstavec 1, bude student nebo stážista uvedený v odstavci 1 mít mimo to nárok na požívání stejných osvobození, úlev nebo snížení daní jako rezident státu, v němž pobývá.

Článek 21

JINÉ PŘÍJMY

Příjmy osoby, která je rezidentem v některém smluvním státě, o nichž se výslovně nepojednává v předchozích článcích této smlouvy, mohou být zdaněny jen v tomto státě.

Článek 22

MAJETEK

1. Nemovitý majetek ve smyslu článku 6 odstavec 2 může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

2. Movitý majetek, který je provozním majetkem stálé provozovny podniku nebo přísluší ke stálé základně, která slouží k výkonu svobodného povolání, může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna nebo stálá základna.

3. Lodi a letadla používané v mezinárodní dopravě jakož i movitosti sloužící k jejich provozování mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta některého smluvního státu mohou být zdaněny jen v tomto státě.

Článek 23

VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

Dvojímu zdanění bude zamezeno následujícím způsobem:

A. V Československu:

1. Jestliže osoba, která je rezidentem v Československu pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Tunisku, vyjme Československo s výhradou ustanovení odstavců 2 a 3 tyto příjmy nebo majetek ze zdanění.
2. Jestliže osoba, která je rezidentem v Československu, pobírá příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 11, 12, 16 a 17 této smlouvy zdaněny v Tunisku, Československo povolí snížit částku daně uložené tomuto rezidentu o částku rovnající se dani zaplacené v Tunisku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část československé daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být zdaněny v Tunisku.
3. Jestliže v souladu s ustanovením této smlouvy, příjmy, které plynou rezidentu Československa nebo majetek, který vlastní, jsou vyjmuty ze zdanění v Československu, může Československo při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, použít sazbu daně jako kdyby takto vyjmuté příjmy nebo majetek nebyly ze zdanění vyňaty.

B. V Tunisku:

1. Jestliže rezident obdrží příjmy nebo majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Československu, odečte Tunisko z daně, kterou vybírá z příjmů nebo majetku rezidenta částku rovnající se dani zaplacené v Československu. Odečtená částka však nemůže přesáhnout část daně odpovídající příjmům, které mohou být zdaněny v Československu.
2. Jestliže v souladu s ustanovením této smlouvy, příjmy, které plynou rezidentu Tuniska, nebo majetek, který vlastní, jsou vyjmuty ze zdanění v Československu, může Tunisko při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, použít sazbu daně jako kdyby takto vyjmuté příjmy nebo majetek nebyly ze zdanění vyňaty.

C. Daň, která byla po omezené období prominuta nebo snížena v některém ze smluvních států na základě vnitřního zákonodárství tohoto státu, bude považována za zaplacenou a musí být odečtena ve druhém smluvním státě z daně připadající na příslušné příjmy.

Článek 24

ZÁSADA ROVNÉHO NAKLÁDÁNÍ

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo budou moci být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří se nalézají ve stejné situaci. Toto ustanovení platí bez ohledu na ustanovení článku 1 také pro osoby, které nejsou rezidenty některého ze smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tutéž činnost. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, srážky a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo rodinných závazků, které přiznává svým rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odstavec 6 a článku 12 odstavec 5, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jakoby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Rovněž finanční závazky podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu je povoleno odečíst pro stanovení zdanitelného majetku tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby tyto závazky byly vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou, která je rezidentem v druhém smluvním státě, nebo větším počtem takových osob, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo budou moci být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se použijí bez ohledu na ustanovení článku 2 na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 25

ŘEŠENÍ PŘÍPADU CESTOU DOHODY

1. Jestliže se některá osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo pokud její případ spadá pod ustanovení článku 24 odstavec 1, příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen během tří let po té, kdy bylo poprvé oznámeno opatření vedoucí ke zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Dosažená dohoda bude provedena bez ohledu na promlčení podle vnitrostátních zákonů smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se vynasnaží vyřešit ve vzájemné dohodě jakékoli obtíže nebo pochybnosti vzniklé při výkladu nebo uplatňování smlouvy.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů konat v komisi složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Informace přijaté smluvním státem budou udržovány v tajnosti a mohou být sděleny kromě poplatníka a jeho zástupce jen osobám nebo úřadům, které se zabývají vyměňováním nebo vybíráním daní, na které se vztahuje tato smlouva, nebo rozhodováním o opravných prostředcích a odvolání, jakož i soudním orgánům, které se zabývají trestním stíháním ve věcech těchto daní.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého státu;
b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, průmyslové, hospodářské nebo výrobní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

ČLENOVÉ DIPLOMATICKÝCH MISÍ A KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ

Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší členům diplomatických misí a konzulárních úřadů podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě zvláštních dohod.

Článek 28

NABYTÍ PLATNOSTI

1. Tato smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Tunisu.

2. Tato smlouva nabyde platnost výměnou ratifikačních listin a její ustanovení se budou uplatňovat:

a) na daně vybírané srážkou u zdroje u příjmů vyplacených nebo přiznaných po 31. prosinci běžného roku, v němž smlouva nabyla platnost;

b) na ostatní daně z příjmů za daňová období končící po 31. prosinci téhož roku;

c) na daně z majetku u majetku existujícího k 1. lednu každého roku následujícího po roce, v němž smlouva nabyla platnost.

Článek 29

VÝPOVĚĎ

Tato smlouva zůstane v platnosti dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může smlouvu vypovědět diplomatickou cestou ve lhůtě nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku po uplynutí pátého roku následujícího po roce, v němž smlouva nabyla platnosti.

V tomto případě se smlouva bude uplatňovat naposledy:

a) na daně vybírané srážkou u zdroje z příjmů vyplacených nebo přiznaných nejpozději do 31. prosince roku, v němž byla dána výpověď;

b) na ostatní daně z příjmů za daňová období končící před 31. prosincem téhož roku;

c) na daně z majetku u majetku existujícího k 1. lednu roku, v němž byla dána výpověď

Na DŮKAZ TOHO, podepsání, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 14. března 1990 ve dvojím vyhotovení v jazyce francouzském.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:
J. **Dienstsbier** v. r.

Za vládu
Tuniské republiky:
N. **Boujellabia** v. r.

420

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 18. března 1965 byla ve Washingtonu sjednána Úmluva o řešení sporů z investic mezi státy a občany druhých států. Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Washingtonu dne 12. května 1991.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj, depozitáře Úmluvy, dne 9. března 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 68 odstavce 2 dnem 14. října 1966 a pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku na základě téhož článku a odstavce dnem 8. dubna 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

ÚMLUVA
o řešení sporů z investic mezi státy a občany druhých států

Preambule

Smluvní státy

Posuzujíce potřebu mezinárodní spolupráce pro ekonomický rozvoj a úlohu soukromých mezinárodních investic v tomto ohledu;

Majíce na paměti možnost, že čas od času mohou vzniknout spory v souvislosti s takovými investicemi mezi smluvními státy a občany druhých smluvních států;

Uznávajíce, že zatímco takové spory by obvykle byly předmětem národních právních postupů, mohou být v určitých případech vhodné mezinárodní metody řešení;

Přikládajíce zvláštní význam dostupnosti prostředků usnadňujících mezinárodní smírčí nebo rozhodčí řízení; kterému, pokud si tak přejí, mohou smluvní státy a občané druhých smluvních států předložit takové spory;

Přejíce si vytvořit takové prostředky pod záštitou Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj;

Uznávajíce, že vzájemný souhlas stran podrobit takové spory smírčímu nebo rozhodčímu řízení za využití těchto prostředků vytváří závaznou dohodu, která zvláště vyžaduje, aby bylo řádně posouzeno jakékoliv doporučení smírčích soudců a splněno jakékoliv rozhodčí rozhodnutí; a

Prohlašujíce, že žádný smluvní stát nebude bez svého souhlasu a pouze na základě ratifikace, přijetí nebo schválení této Úmluvy, žádným způsobem povinen předkládat jakýkoli zvláštní spor ke smírčímu nebo rozhodčímu řízení,

se dohodly takto:

KAPITOLA I
MEZINÁRODNÍ STŘEDISKO PRO ŘEŠENÍ SPORŮ Z INVESTIC

Oddíl 1

Zřízení a organizace

Článek 1

(1) Tímto se zřizuje Mezinárodní středisko pro řešení sporů z investic (dále jen „Středisko“).

(2) Účelem Střediska bude usnadňovat smírčí nebo rozhodčí řešení sporů z investic mezi smluvními státy a občany druhých smluvních států v souladu s ustanoveními této Úmluvy.

Článek 2

Sídlo Střediska bude v hlavní úřadovně Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj (dále jen „Banka“). Sídlo může být přeneseno na jiné místo na základě rozhodnutí Správní rady přijatého dvoutřetinovou většinou jejích členů.

Článek 3

Středisko bude mít Správní radu a Sekretariát a bude vést seznam smírčích soudců a seznam rozhodců.

Oddíl 2

Správní rada

Článek 4

(1) Správní rada bude tvořena jedním představitelem z každého smluvního státu. V případě nepřítomnosti představitele na jednání nebo jeho nezpůsobilosti k jednání může za něho jednat zástupce.

(2) Pokud není stanoveno jinak, bude každý guvernér a zástupce guvernéra Banky jmenovaný smluvním státem ex officio (z titulu své funkce) jejím představitelem, případně zástupcem představitele.

Článek 5

Prezident Banky bude ex officio předsedou Správní rady (dále jen Předseda), ale nebude mít právo hlasovat. V době jeho nepřítomnosti nebo nezpůsobilosti jednat a během jakéhokoliv uprázdnění úřadu prezidenta Banky bude jednat jako předseda Správní rady osoba, která je prozatímně ve funkci prezidenta.

Článek 6

(1) Nehledě k pravomocem a funkcím, které Správní rada vykonává podle jiných ustanovení této Úmluvy, Správní rada:

(a) přijímá administrativní a finanční pravidla Střediska,

(b) přijímá jednací řád pro smírčí a rozhodčí řízení,

(c) přijímá jednací řád pro smírčí a rozhodčí řízení (dále jen Pravidla smírčího a Pravidla rozhodčího řízení),

(d) schvaluje dohody s Bankou týkající se usnadnění správních postupů a služeb Banky,

(e) stanoví podmínky pro práci generálního tajemníka a všech zástupců generálního tajemníka,

(f) přijímá roční rozpočet příjmů a výdajů Střediska,

(g) schvaluje roční zprávu o činnosti Střediska.

Rozhodnutí uvedená pod písmeny (a), (b), (c) a (f) se přijímají dvoutřetinovou většinou členů Správní rady.

(2) Správní rada může jmenovat takové výbory, které uzná za nezbytné.

(3) Správní rada bude rovněž vykonávat takové další pravomoci a zastávat takové další funkce, které uzná za nezbytné pro plnění ustanovení této Úmluvy.

Článek 7

(1) Správní rada bude pořádat každoroční zasedání a taková další zasedání, o nichž může rozhodnout Rada, nebo je svolat předseda nebo generální tajemník na žádost nejméně pěti členů Rady.

(2) Každý člen Správní rady bude mít jeden hlas a všechny záležitosti předkládané Radě budou rozhodovány většinou odevzdaných hlasů, pokud není v tomto ohledu stanoveno jinak.

(3) Kvorum pro jakékoliv zasedání Správní rady bude většina jejích členů.

(4) Správní rada může stanovit dvoutřetinovou většinou svých členů postup, pomocí něhož může předseda požádat o hlasování Rady bez svolávání zasedání Rady. Hlasování bude považováno za platné, pouze pokud většina členů Rady odevzdá své hlasy v rámci časového limitu stanoveného zmíněným postupem.

Článek 8

Členové Správní rady ani předseda nepobírají žádnou odměnu z prostředků Střediska.

Oddíl 3

Sekretariát

Článek 9

Sekretariát se skládá z generálního tajemníka, jednoho nebo více zástupců generálního tajemníka a pracovníků Sekretariátu.

Článek 10

(1) Generální tajemník a kterýkoliv zástupce generálního tajemníka budou voleni Správní radou, dvoutřetinovou většinou jejích členů na základě návrhu předsedy na služební období nepřesahující šest let a bude je možno znovu zvolit na další období. Po konzultaci se členy správní rady navrhne předseda jednoho nebo více kandidátů pro každou z těchto funkcí.

(2) Funkce generálního tajemníka a zástupce generálního tajemníka budou neslučitelné s výkonem jakékoliv politické funkce. Ani generální tajemník, ani zástupce generálního tajemníka nesmějí vykonávat žádné jiné zaměstnání nebo povolání, pokud to neschválí Správní rada.

(3) V době nepřítomnosti generálního tajemníka či jeho nezpůsobilosti jednat a v době jakéhokoliv uprázdnění funkce generálního tajemníka, bude jednat jeho zástupce jako generální tajemník. Pokud bude více než jeden zástupce generálního tajemníka, Správní rada předem určí pořadí, ve kterém budou jednat jako generální tajemník.

Článek 11

Generální tajemník bude zákonným představitelem a vedoucím Střediska a bude odpovídat za jeho správu včetně jmenování pracovníků v souladu s ustanoveními této Úmluvy a pravidly přijatými Správní radou. Bude vykonávat funkci registrátora a bude mít pravomoc ověřovat správnost rozhodčích rozhodnutí přijatých podle této Úmluvy a ověřovat jejich kopie.

Oddíl 4

Seznamy

Článek 12

Seznam smírčích soudců a Seznam rozhodců se bude každý skládat z kvalifikovaných osob jmenovaných jak je stanoveno dále, které jsou ochotny tuto funkci zastávat.

Článek 13

(1) Každý smluvní stát může jmenovat do každého seznamu čtyři osoby, které mohou, ale nemusí být jeho občany.

(2) Předseda může jmenovat do každého seznamu deset osob. Osoby takto jmenované do seznamu mají mít každá jinou národnost.

Článek 14

(1) Osoby jmenované do seznamů budou osobami vysokých morálních kvalit a uznávaných odborností v oblastech práva, obchodu, průmyslu nebo financí, na něž je spolehnutí, že budou vydávat nezávislá rozhodnutí. Odbornost v oblasti práva má u osob zapsaných do seznamu rozhodců zvláštní význam.

(2) Při jmenování osob do seznamů bude předseda věnovat náležitou pozornost tomu, aby byly v seznamech zastoupeny hlavní právní systémy světa a hlavní formy hospodářské činnosti.

Článek 15

(1) Členové uvedení v seznamu budou činní na obnovitelné období šesti let.

(2) V případě smrti nebo rezignace člena na seznamu, má orgán, který člena jmenoval, právo jmenovat jinou osobu do této funkce na zbytek funkčního období tohoto člena.

(3) Členové na seznamu budou nadále plnit svou funkci, dokud nebudou jmenováni jejich nástupci.

Článek 16

(1) Jedna osoba může být zapsána do obou seznamů.

(2) Pokud byla do stejného seznamu jmenována osoba více než jedním smluvním státem nebo jedním nebo více smluvními státy a předsedou, považuje se za osobu jmenovanou orgánem, který ji jmenoval jako první, nebo, pokud je jedním z těchto orgánů stát, jehož je tato osoba občanem, za jmenovanou tímto státem.

(3) Všechna jmenování budou oznámena generálnímu tajemníkovi a vstoupí v platnost dnem, ke kterému je oznámení přijato.

Oddíl 5

Financování Střediska

Článek 17

Jestliže výdaje Střediska nemohou být pokryty z poplatků za použití jeho služeb nebo z jiných příjmů, bude rozdíl hrazen smluvními státy, které jsou členy Banky, úměrně k jejich podílům na kapitálu Banky, a smluvními státy, které nejsou členy Banky, v souladu s pravidly přijatými Správní radou.

Oddíl 6

Status, imunity a privilegia

Článek 18

Středisko bude mít plnou mezinárodně právní subjektivitu. Právní způsobilost střediska bude zahrnovat oprávnění:

a) uzavírat smlouvy;
b) nabývat movitý a nemovitý majetek a disponovat s ním;
c) konat právní řízení.

Článek 19

Středisko bude požívat na území každého smluvního státu imunit a privilegií stanovených v tomto oddílu, aby mohlo plnit své funkce.

Článek 20

Středisko, jeho majetek a aktiva budou požívat plné soudní imunity s výjimkou případu, kdy se Středisko této imunity vzdá.

Článek 21

Předseda, členové Správní rady, osoby ve funkci smírčích soudců nebo rozhodců nebo členové Výboru

jmenovaného podle článku 52 odstavce (3) a úředníci a zaměstnanci Sekretariátu

a) budou požívat soudní imunity s ohledem na úkony, které uskutečňují při výkonu svých funkcí s výjimkou případu, kdy se Středisko této imunity vzdá,

b) pokud nejsou místními občany, budou požívat stejných imunit od přistěhovaleckých omezení, požadavků cizinecké registrace a povinností národní služby, stejných výhod týkajících se omezení směny a stejného zacházení se zřetelem k cestovním úlevám poskytovaným smluvními státy představitelům, funkcionářům a zaměstnancům srovnatelné hodnosti ostatních smluvních států.

Článek 22

Ustanovení článku 21 se budou vztahovat na osoby vystupující na jednání podle této Úmluvy jako strany, zástupci, právní poradci, advokáti, svědci nebo znalci, to platí za předpokladu, že písmeno (b) bude použito pouze v souvislosti s jejich cestou do místa a z místa, kde se koná řízení a s jejich pobytem na tomto místě.

Článek 23

(1) Archívy Střediska budou nedotknutelné, ať jsou kdekoliv.

(2) Pokud jde o styk s úřady, bude každý smluvní stát poskytovat Středisku zacházení ne méně příznivé než poskytuje ostatním mezinárodním organizacím.

Článek 24

(1) Středisko, jeho aktiva, majetek a příjmy jakož i jeho činnost a transakce, k nimž je oprávněno podle této Úmluvy, budou osvobozeny od všech daní a celních poplatků. Středisko bude rovněž osvobozeno od povinnosti vybírat nebo platit jakékoliv daně nebo celní poplatky.

(2) S výjimkou místních občanů nebude ukládána žádná daň z příspěvků na výdaje placené Střediskem předsedovi nebo členům Správní rady nebo ve vztahu k nim, nebo z mzdy, příspěvků na výdaje nebo ostatní příjmy placené Střediskem funkcionářům nebo zaměstnancům Sekretariátu či ve vztahu k nim.

(3) Žádná daň nebude ukládána z poplatků nebo příspěvků na výdaje nebo ve vztahu k nim osobám ve funkci smírčích soudců nebo rozhodců nebo členů výboru jmenovaného podle článku 52 odstavec 3 při právních řízeních podle této Úmluvy, pokud jediným právním základem pro takovou daň je sídlo Střediska nebo místo, kde jsou takové poplatky nebo příspěvky placeny.

KAPITOLA II

SOUDNÍ PRAVOMOC STŘEDISKA

Článek 25

(1) Soudní pravomoc Střediska se vztahuje na každý právní spor vznikající přímo z investice mezi smluvním státem (nebo orgánem či zastoupením smluvního státu určeným Středisku tímto státem) a občanem jiného smluvního státu, o němž strany ve sporu písemně souhlasí, že bude předložen Středisku. Pokud strany vyslovily souhlas, nemůže žádná z nich jednostranně svůj souhlas odvolat.

(2) „Občanem jiného smluvního státu“ se rozumí:

a) jakákoliv fyzická osoba, která měla občanství jiného smluvního státu, než je strana státu ve sporu v den, kdy se strany dohodly předložit takový spor smírčímu nebo rozhodčímu soudu, jakož i k datu, ke kterému byla žádost registrována podle článku 28 odstavce (3) nebo článku 36 odstavce (3), ale nezahrnuje žádnou osobu mající k oběma datům také občanství smluvního státu strany ve sporu: a

b) jakákoliv právnická osoba, která měla příslušnost jiného smluvního státu, než je stát smluvní strany ve sporu, v den, kdy se strany dohodly předložit takový spor ke smírčímu nebo rozhodčímu řízení, a jakákoliv právnická osoba, která měla příslušnost strany smluvního státu ve sporu k tomuto datu a která na základě zahraniční kontroly, na níž se strany dohodly, by měla být pro účely této Úmluvy považována za subjekt jiného smluvního státu.

(3) Souhlas příslušného orgánu nebo zastoupení smluvního státu bude vyžadovat schválení tohoto státu, pokud stát neoznámí Středisku, že takové schválení nevyžaduje.

(4) Kterýkoliv smluvní stát může v době ratifikace, přijetí nebo schválení této Úmluvy nebo v kteroukoliv pozdější dobu oznámit Středisku druh či druhy sporů, které by podle jeho názoru měly nebo neměly být podřízeny soudní pravomoci Střediska. Generální tajemník bezodkladně postoupí toto oznámení všem smluvním státům. Takové oznámení nebude považováno za souhlas požadovaný odstavcem 1.

Článek 26

Souhlas stran s rozhodčím řízením podle této Úmluvy bude považován, pokud není stanoveno jinak, za souhlas s takovým rozhodčím řízením s vyloučením jakéhokoliv jiného prostředku. Smluvní stát může vyžadovat vyčerpání místních správních nebo soudních postupů jako podmínku ke svému souhlasu s rozhodčím řízením podle této Úmluvy.

Článek 27

(1) Žádný smluvní stát neposkytne diplomatickou ochranu a neuplatní mezinárodní nárok se zřetelem ke sporu, o němž jeden z jeho občanů a jiný smluvní stát se dohodli souhlasit, aby byl předložen nebo předložili k rozhodčímu řízení podle této Úmluvy, s výjimkou případu, že takový jiný smluvní stát nedodržel a nevykonal rozhodnutí učiněné v tomto sporu.

(2) Diplomatická ochrana pro účely odstavce 1 nebude zahrnovat neformální diplomatické výměny pro pouhý účel usnadnění řešení sporu.

KAPITOLA III
SMÍRČÍ ŘÍZENÍ

Oddíl 1
Žádost o smírčí řízení

Článek 28

(1) Kterýkoliv smluvní stát nebo občan smluvního státu, který si bude přát zahájit smírčí řízení, zašle za tímto účelem písemně žádost generálnímu tajemníkovi, který zašle kopii žádosti druhé straně.

(2) Žádost bude obsahovat informace týkající se předmětu sporu, označení stran a jejich souhlas se smírčím řízením v souladu s procesními pravidly pro zahájení smírčího a rozhodčího řízení.

(3) Generální tajemník zaregistruje žádost, pokud nezjistí, na základě informací obsažených v žádosti, že spor se jednoznačně netýká soudní pravomoci Střediska. Registraci nebo zamítnutí registrace oznámí bezodkladně stranám.

Oddíl 2
Vytvoření smírčí komise

Článek 29

(1) Smírčí komise (dále jen Komise) bude vytvořena co možno nejdříve po registraci žádosti podle článku 28.

(2) (a) Komise se bude skládat z jednoho smírčího soudce nebo jakéhokoliv lichého počtu smírčích soudců jmenovaných podle dohody stran.

(b) V případě, že se strany nedohodnou na počtu smírčích soudců a na způsobu jejich jmenování, bude se Komise skládat ze tří smírčích soudců, z nichž jeden smírčí soudce bude jmenován každou stranou a třetí, který bude předsedou komise, bude jmenován po dohodě stran.

Článek 30

Pokud nebude Komise vytvořena do 90 dnů poté, co byla generálním tajemníkem odeslána zpráva o registraci žádosti v souladu s článkem 28 odstavec 3 nebo v jiné lhůtě, na které se strany mohou dohodnout, jmenuje předseda na žádost kterékoliv strany a pokud možno po konzultaci s oběma stranami smírčího soudce nebo smírčí soudce, kteří dosud nebyli jmenováni.

Článek 31

(l) Smírčí soudci mohou být jmenováni i mimo seznam smírčích soudců s výjimkou případů jmenování předsedou podle článku 30.

(2) Smírčí soudci jmenovaní mimo seznam smírčích soudců musí mít předpoklady uvedené v článku 14 odst. 1.

Oddíl 3
Smírčí řízení

Článek 32

(1) Komise bude soudem s vlastní pravomocí.

(2) Jakákoliv námitka vznesená stranou ve sporu, že tento spor nespadá do soudní pravomoci Střediska, nebo z jiných důvodů nespadá do pravomoci Komise, bude posouzena touto Komisí, která určí, zda se jí bude zabývat jako předběžnou otázkou nebo zda ji přiřadí ke skutkové podstatě sporu.

Článek 33

Každé smírčí řízení bude vedeno v souladu s ustanoveními tohoto oddílu a s výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak, v souladu s Pravidly smírčího řízení platnými ke dni, k němuž se strany dohodly na smírčím řízení. Pokud se objeví jakákoliv procesní otázka, která není upravena tímto oddílem nebo Pravidly smírčího řízení či jinými pravidly dohodnutými stranami, rozhodne tuto otázku Komise.

Článek 34

(1) Povinností Komise bude objasňovat sporné záležitosti mezi stranami a usilovat o dosažení dohody mezi nimi na základě vzájemně přijatelných podmínek. Za tímto účelem může Komise v kterékoliv fázi řízení a čas od času doporučit podmínky řešení stranám. Strany budou v dobré víře spolupracovat s Komisí, aby Komisi umožnily výkon jejích funkcí a posoudí co nejvážněji její doporučení.

(2) Dosáhnou-li strany dohody, Komise vypracuje zprávu s uvedením sporných záležitostí a s konstatováním, že strany dosáhly dohody. Pokud bude mít Komise v jakékoliv fázi řízení za to, že dohoda mezi stra-

nami není pravděpodobná, uzavře řízení a vypracuje zprávu o tom, že spor byl projednáván a že se stranám nepodařilo dosáhnout dohody. Pokud se jedna ze stran nedostaví nebo se řízení nezúčastní, komise řízení uzavře a vypracuje zprávu o tom, že se strana nedostavila nebo nezúčastnila.

Článek 35

Pokud se strany ve sporu nedohodnou jinak, nebude žádná ze stran smírčího řízení oprávněna v dalším řízení uplatňovat, ať už před rozhodčím soudem nebo u soudního dvora nebo jinde, vyjádřené názory nebo tvrzení, doznání nebo nabídky na řešení učiněné druhou stranou ve smírčím řízení nebo na zprávu či jakákoliv doporučení učiněná Komisí ani se na ně odvolávat.

KAPITOLA IV
ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

Oddíl 1
Žádost o rozhodčí řízení

Článek 36

(1) Kterýkoliv smluvní stát nebo kterýkoli občan smluvního státu, který si přeje zahájit rozhodčí řízení, se za tím účelem písemně obrátí na generálního tajemníka, který kopii žádosti zašle druhé straně.

(2) Žádost bude obsahovat informace týkající se sporných záležitostí, označení stran a jejich souhlas s rozhodčím řízením, v souladu s jednacím řádem pro smírčí a rozhodčí řízení.

(3) Generální tajemník zaregistruje žádost, pokud na základě informací obsažených v žádosti nezjistí, že spor se jednoznačně netýká soudní pravomoci Střediska. Registraci nebo zamítnutí registrace oznámí bezodkladně stranám.

Oddíl 2
Vytvoření Rozhodčího soudu

Článek 37

(1) Rozhodčí soud (dále jen Soud) bude vytvořen co možná nejdříve po registraci žádosti podle článku 36.

(2) (a) Soud se bude skládat z jednoho rozhodce nebo jakéhokoliv lichého počtu rozhodců jmenovaných podle dohody stran.

(b) V případě, že se strany nedohodnou na počtu rozhodců a způsobu jejich jmenování, bude se Soud skládat ze tří rozhodců, z nichž jeden rozhodce bude jmenován každou stranou a třetí, který bude předsedou Soudu, bude jmenován po dohodě stran.

Článek 38

Pokud nebude Soud vytvořen do 90 dnů poté, co byla generálním tajemníkem doručena zpráva o registraci žádosti v souladu s článkem 36 odstavec 3 nebo v jiné další lhůtě, na které se strany mohou dohodnout, jmenuje předseda na žádost kterékoliv strany a pokud možno po důkladné poradě s oběma stranami jednoho nebo více rozhodců, kteří dosud nebyli jmenováni. Rozhodci jmenovaní předsedou podle tohoto článku nebudou občany smluvního státu, který je stranou ve sporu, nebo smluvního státu, jehož občan je stranou ve sporu.

Článek 39

Většina rozhodců bude občany jiných států, než je smluvní stát, který je stranou ve sporu a smluvní stát, jehož občan je stranou ve sporu; avšak platí, že uvedená ustanovení tohoto článku se nebudou vztahovat na případ, kdy jeden rozhodce nebo každý jednotlivý člen Soudu byl jmenován dohodou stran.

Článek 40

(1) Rozhodci mohou být jmenováni i mimo seznam rozhodců, s výjimkou případů jmenování předsedou podle článku 38.

(2) Rozhodci jmenovaní mimo seznam rozhodců musí mít předpoklady uvedené v článku 14 odstavec 1.

Oddíl 3
Pravomoc a funkce Rozhodčího soudu

Článek 41

(1) Soud bude soudem s vlastní pravomocí.

(2) Jakákoliv námitka vznesená stranou ve sporu, že tento spor nespadá do soudní pravomoci, nebo z jiných důvodů nespadá do pravomoci Soudu, bude posouzena tímto Soudem, který určí, zda se jí bude zabývat jako předběžnou otázkou, nebo zda ji přiřadí ke skutkové podstatě sporu.

Článek 42

(1) Soud rozhodne spor v souladu s takovými právními pravidly, na nichž se strany dohodnou. Není-li takové dohody, použije soud právo smluvního státu, který je stranou ve sporu (včetně jeho norem kolizních) a takové předpisy mezinárodního práva, které mohou být použity.

(2) Soud nesmí vynést výrok podle zásady non liquet na základě nedostatku nebo nejasnosti práva.

(3) Ustanovení odst. 1 a 2 nemohou bránit Soudu rozhodovat spor podle zásady ex aequo et bono, pokud se na tom strany dohodnou.

Článek 43

Soud může v jakékoliv fázi řízení, pokud to považuje za nezbytné a s výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak

a) vyzvat strany, aby předložily doklady nebo jiné důkazy a
b) navštívit místo spojené se sporem a vést zde taková šetření, která uzná za vhodná.

Článek 44

Každé rozhodčí řízení bude vedeno v souladu s ustanoveními tohoto oddílu a s výjimkou, kdy se strany dohodnou jinak, v souladu s Pravidly rozhodčího řízení platnými ke dni, k němuž se strany dohodly na rozhodčím řízení. Pokud se objeví jakákoliv procesní otázka, která není upravena tímto oddílem nebo Pravidly rozhodčího řízení či jinými pravidly dohodnutými stranami, rozhodne tuto otázku Soud.

Článek 45

(1) Pokud se strana nedostaví nebo nepředloží své stanovisko, nebude to znamenat souhlas s tvrzením druhé strany.

(2) Pokud se v jakékoliv fázi řízení strana nedostaví nebo nepředloží své stanovisko, může druhá strana požádat Soud, aby se zabýval otázkami, které mu byly předloženy a vynesl rozhodnutí. Před vynesením rozhodnutí se soud obrátí na stranu, která se nedostavila nebo nepředložila své stanovisko, a udělí jí k tomu potřebný čas, leda že by se spokojil s tím, že tato strana nemá v úmyslu tak učinit.

Článek 46

S výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak, bude Soud řešit, pokud o to bude stranou požádán, každý další nebo dodatečný nárok nebo protinárok vyplývající přímo z předmětu sporu za předpokladu, že je to v souladu s dohodou stran a jinak spadá do soudní pravomoci Střediska.

Článek 47

S výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak, může Soud doporučit, pokud se domnívá, že to okolnosti vyžadují, jakákoliv prozatímní opatření, která by měla být přijata k zachování příslušných práv každé ze stran.

Oddíl 4

Rozhodčí nález

Článek 48

(1) Soud rozhoduje spory většinou hlasů všech svých členů.

(2) Rozhodčí nález bude vydán písemně a bude podepsán členy Soudu, kteří o něm hlasovali.

(3) Rozhodčí nález se bude zabývat každou otázkou předloženou Soudu a uvede důvody, na nichž je založen.

(4) Každý člen Soudu může připojit svůj vlastní názor na rozhodčí nález, ať nesouhlasí s většinou nebo s ní souhlasí, nebo vyjádření svého nesouhlasu.

(5) Středisko nebude zveřejňovat rozhodnutí bez souhlasu stran.

Článek 49

(1) Generální tajemník zašle bezodkladně ověřené opisy rozhodčího nálezu stranám. Rozhodčí nález bude považován za vydaný ke dni, ke kterému byly ověřené opisy odeslány.

(2) Na žádost strany učiněnou do 45 dnů po dni, ke kterému byl vydán rozhodčí nález, může Soud po oznámení druhé straně rozhodnout jakoukoliv otázku, kterou v nálezu opomněl rozhodnout a opraví jakékoliv písařské, početní nebo podobné chyby v nálezu. Jeho rozhodnutí se stane součástí rozhodčího nálezu a bude oznámeno stranám stejným způsobem jako rozhodčí nález. Lhůty uvedené v článku 51 odstavec 2 a článku 52 odstavec 2 začnou běžet od dne, ke kterému bylo rozhodnutí vydáno.

Oddíl 5

Výklad, přezkoumání a zrušení rozhodčího nálezu

Článek 50

(1) Vyskytne-li se mezi stranami jakýkoliv spor o výklad nebo rozsah rozhodčího nálezu, může každá strana požádat o jeho výklad písemnou žádostí adresovanou generálnímu tajemníkovi.

(2) Pokud možno bude žádost předložena Soudu, který vydal rozhodčí nález. Nebude-li to možné, bude vytvořen nový Soud podle oddílu 2 této kapitoly. Soud může, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, přerušit výkon rozhodčího nálezu až do svého rozhodnutí.

Článek 51

(1) Každá strana může požádat o přezkoumání rozhodčího nálezu písemnou žádostí, adresovanou generálnímu tajemníkovi na základě zjištění nějaké skutečnosti takové povahy, která rozhodujícím způsobem ovlivňuje rozhodčí nález, za předpokladu, že v době vydání rozhodčího nálezu nebyla tato skutečnost Soudu ani žadateli známa a žadatelova neznalost této skutečnosti nebyla způsobena nedbalostí.

(2) Žadost bude uplatněna do 90 dnů po zjištění

této skutečnosti a v každém případě do tří let ode dne, ke kterému byl rozhodčí nález vydán.

(3) Žádost bude pokud možno předložena Soudu, který vydal rozhodčí nález. Nebude-li to možné, bude vytvořen nový Soud podle oddílu 2 této kapitoly.

(4) Soud může, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, přerušit výkon rozhodčího nálezu až do svého rozhodnutí. Pokud žadatel požaduje přerušení výkonu rozhodčího nálezu, bude výkon prozatímně přerušen, dokud Soud nerozhodne o této žádosti.

Článek 52

(1) Každá strana může požádat o zrušení rozhodčího nálezu písemnou žádostí adresovanou generálnímu tajemníkovi z jednoho nebo více následujících důvodů:

a) Soud nebyl řádně vytvořen;
b) Soud zjevně překročil svoji pravomoc;
c) na straně člena Soudu se vyskytla korupce;
d) došlo k závažnému porušení základních procesních pravidel; nebo
e) v rozhodčím nálezu nebyly uvedeny důvody, na kterých je založen.

(2) Žádost bude uplatněna do 120 dnů ode dne, ke kterému byl vynesen rozhodčí nález vyjma případů, kdy je zrušení požadováno z důvodu korupce; taková žádost bude uplatněna do 120 dnů od zjištění korupce a v každém případě do tří let ode dne, ke kterému byl rozhodčí nález vydán.

(3) Po přijetí žádosti předseda bezodkladně určí ze seznamu rozhodců tříčlenný Výbor ad hoc. Žádný člen Výboru nebude z členů Soudu, který vynesl rozhodčí nález, nebude stejné národnosti jako kterýkoliv z těchto členů, nebude občanem státu, který je stranou ve sporu nebo státu, jehož občan je stranou ve sporu, nebyl jmenován do seznamu rozhodců žádným z těchto států a nejednal jako smírčí soudce ve stejném sporu. Výbor bude mít pravomoc zrušit i rozhodčí nález nebo kteroukoliv jeho část z jakéhokoliv důvodu uvedeného v odstavci 1.

(4) Ustanovení článků 41 až 45, 48, 49, 53 a 54 a kapitol VI a VII se budou obdobně používat i na řízení před Výborem.

(5) Výbor může, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, přerušit výkon rozhodčího nálezu až do svého rozhodnutí. Pokud žadatel požaduje přerušení výkonu rozhodčího nálezu, bude výkon prozatímně přerušen, dokud Výbor o této žádosti nerozhodne.

(6) Bude-li rozhodčí nález zrušen, bude spor na žádost kterékoliv strany předložen novému Soudu vytvořenému podle odstavce 2 této kapitoly.

Oddíl 6

Uznání a výkon rozhodčího nálezu

Článek 53

(1) Rozhodčí nález bude pro strany závazný a nebude předmětem odvolání nebo jakéhokoli jiného opravného prostředku, s výjimkou těch, které jsou uvedeny v této Úmluvě. Každá strana bude dodržovat a plnit podmínky rozhodčího nálezu s výjimkou přerušení tohoto plnění podle příslušných ustanovení této Úmluvy.

(2) Pro účely tohoto oddílu bude „rozhodčí nález" zahrnovat jakékoliv rozhodnutí vykládající, přezkoumávající nebo zrušující tento nález podle článků 50, 51 nebo 52.

Článek 54

(1) Každý smluvní stát uzná rozhodčí nález vydaný podle této Úmluvy jako závazný a bude na svém území vymáhat plnění peněžních závazků uložených v rozhodčím nálezu, jakoby to bylo konečné rozhodnutí soudu v tomto státě. Smluvní stát s federálním uspořádáním může vymáhat takovéto rozhodnutí u svých federálních soudů nebo jejich prostřednictvím a může stanovit, že tyto soudy budou nakládat s rozhodčím nálezem, jako by se jednalo o konečné rozhodnutí soudů vlastního státu.

(2) Strana žádající o uznání nebo výkon rozhodnutí na území smluvního státu zašle příslušnému soudu nebo jinému orgánu, který tento stát k tomuto účelu určil, opis rozhodčího nálezu ověřený generálním tajemníkem. Každý smluvní stát oznámí generálnímu tajemníkovi určení příslušného soudu nebo jiného orgánu k tomuto účelu a jakoukoliv následnou změnu v tomto určení.

(3) Výkon rozhodčího nálezu se bude řídit zákony týkajícími se výkonu soudních rozhodnutí platných ve státě, na jehož území se takovýto výkon žádá.

Článek 55

Ustanovení článku 54 nebude vykládáno jako vyloučení práva platného v kterémkoliv smluvním státě vztahujícího se k imunitě tohoto státu nebo jako vyloučení kteréhokoliv cizího státu z výkonu rozhodnutí.

KAPITOLA V

NÁHRADA A ODVOLÁNÍ SMÍRČÍCH SOUDCŮ A ROZHODCŮ

Článek 56

(1) Poté, co byla utvořena Komise nebo Soud a bylo zahájeno řízení, nebude jejich složení měněno. Avšak v případě, že by smírčí soudce nebo rozhodce

zemřel, stal se nezpůsobilým nebo se funkce vzdal, bude místo, které se v důsledku toho uvolní, obsazeno v souladu s ustanoveními kapitoly III odstavec 2 nebo kapitoly IV odstavec 2.

(2) Člen Komise nebo Soudu bude nadále pracovat v této funkci bez ohledu na to, že přestal být členem uvedeným v Seznamu.

(3) Pokud se smírčí soudce nebo rozhodce jmenovaný stranou vzdá své funkce bez souhlasu Komise nebo Soudu, jejichž byl členem, jmenuje předseda z příslušného seznamu osobu k obsazení uvolněného místa.

Článek 57

Strana může navrhnout Komisi nebo Soudu vyřazení kteréhokoliv svého člena z důvodu jakékoliv skutečnosti svědčící o zjevném nedostatku vlastností vyžadovaných v článku 14 odstavec 1. Strana účastnící se rozhodčího řízení může rovněž navrhnout vyřazení rozhodce z důvodu nedostatečné způsobilosti pro jmenování do Soudu podle kapitoly IV odstavce 2.

Článek 58

Rozhodnutí o jakémkoliv návrhu na vyřazení smírčího soudce nebo rozhodce bude přijato ostatními členy Komise nebo Soudu případ od případu za předpokladu, že předseda přijme toto rozhodnutí tam, kde jsou tito členové rovnoměrně rozděleni, nebo v případě návrhu na vyřazení pouze jednoho smírčího soudce nebo rozhodce nebo většiny smírčích soudců nebo rozhodců. Je-li rozhodnuto, že je návrh oprávněný, bude smírčí soudce nebo rozhodce, na kterého se rozhodnutí vztahuje, nahrazen v souladu s ustanoveními kapitoly III odstavec 2 nebo kapitoly IV odstavec 2.

KAPITOLA VI
NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 59

Poplatky placené stranami za používání služeb Střediska budou stanoveny generálním tajemníkem v souladu s předpisy přijatými Správní radou.

Článek 60

(1) Každá Komise a každý Soud určí poplatky a výlohy svých členů v rámci limitů stanovovaných čas od času Správní radou a po poradě s generálním tajemníkem.

(2) Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nebude vylučovat, aby se strany předem dohodly s příslušnou Komisí nebo Soudem na poplatcích a výlohách svých členů.

Článek 61

(1) V případě smírčího řízení budou poplatky a výlohy členů Komise jakož i poplatky za užívání služeb Střediska hrazeny stranami rovným dílem. Každá strana bude hradit jakékoliv další výlohy, které jí vzniknou v souvislosti s řízením.

(2) V případě rozhodčího řízení určí Soud s výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak, výdaje vzniklé stranám v souvislosti s řízením a rozhodne, jakým způsobem a kým budou tyto výdaje, poplatky, výlohy členů Soudu a poplatky za použití služeb Střediska placeny. Toto rozhodnutí bude tvořit součást rozhodčího nálezu.

KAPITOLA VII
MÍSTO KONÁNÍ ŘÍZENÍ

Článek 62

Smírčí a rozhodčí řízení budou konána v sídle Střediska s výjimkou případů, které jsou uvedeny dále.

Článek 63

Smírčí a arbitrážní řízení mohou být, pokud se tak strany dohodnou, konána

a) v sídle Stálého rozhodčího soudu nebo jiné další vhodné instituce, ať soukromé nebo veřejné, se kterou Středisko může za tímto účelem uzavřít dohodu, nebo

b) na jakémkoliv dalším místě schváleném Komisí nebo Soudem po konzultaci s generálním tajemníkem.

KAPITOLA VIII
SPORY MEZI SMLUVNÍMI STÁTY

Článek 64

Jakýkoliv spor vzniklý mezi smluvními státy a týkající se výkladu nebo použití této Úmluvy, který není vyřešen jednáním, bude předložen Mezinárodnímu soudnímu dvoru na žádost kterékoliv strany v tomto sporu, pokud se zmíněné státy nedohodnou na jiném řešení.

KAPITOLA IX
DODATEK

Článek 65

Kterýkoliv smluvní stát může navrhnout dodatek této Úmluvy. Text navrženého dodatku bude sdělen generálnímu tajemníkovi nejpozději do 90 dnů před zasedáním Správní rady, na kterém má být tento dodatek posouzen, a generální tajemník jej postoupí bezodkladně členům Správní rady.

Článek 66

(1) Pokud tak Správní rada rozhodne dvoutřetinovou většinou svých členů, bude navržený dodatek zaslán všem smluvním státům k ratifikaci, přijetí nebo schválení. Každý dodatek vstoupí v platnost 30 dnů poté, co depozitář této Úmluvy zašle všem smluvním státům oznámení, že všechny smluvní státy ratifikovaly, přijaly nebo schválily tento dodatek.

(2) Žádný dodatek se nesmí dotknout práv a závazků kteréhokoliv smluvního státu, daných touto Úmluvou nebo kteréhokoliv jeho orgánu či instituce nebo kteréhokoliv občana tohoto státu a vyplývajících ze souhlasu s pravomocí Střediska daného před nabytím platnosti tohoto dodatku.

KAPITOLA X
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Tato Úmluva bude otevřena k podpisu členským státům Banky. Bude rovněž otevřena k podpisu kterémukoliv dalšímu státu, který je účastníkem Statutu Mezinárodního soudního dvora a který Správní rada vyzvala hlasem dvou třetin svých členů k podpisu této Úmluvy.

Článek 68

(1) Tato Úmluva bude podléhat ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy.

(2) Tato Úmluva vstoupí v platnost 30 dnů ode dne uložení dvacáté ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení. Vstoupí v platnost pro každý stát, který následně uloží svou ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo schválení, 30 dnů od data takového uložení.

Článek 69

Každý smluvní stát přijme taková právní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby ustanovení této Úmluvy byla účinná na jeho území.

Článek 70

Tato Úmluva se bude vztahovat na všechna území, za jejichž mezinárodní vztahy je smluvní stát odpovědný s výjimkou těch, která jsou tímto státem vyloučena písemným oznámením depozitáři této Úmluvy buď v době ratifikace, přijetí nebo schválení nebo dodatečně.

Článek 71

Kterýkoliv smluvní stát může tuto Úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři této Úmluvy. Vypovězení nabude platnosti šest měsíců po přijetí takového oznámení.

Článek 72

Oznámení smluvního státu podle článku 70 nebo 71 nebude mít vliv na práva nebo závazky tohoto státu nebo jeho orgánu či institucí nebo kteréhokoliv občana tohoto státu, dané touto Úmluvou a vyplývající z jeho souhlasu s pravomocí. Střediska před tím, než bylo toto oznámení přijato depozitářem.

Článek 73

Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení této Úmluvy a jejích dodatků budou uloženy u Banky, která bude zastávat funkci depozitáře této Úmluvy. Depozitář postoupí ověřené kopie této Úmluvy členským státům Banky a kterémukoliv dalšímu státu, který byl vyzván k podpisu této Úmluvy.

Článek 74

Depozitář bude registrovat tuto Úmluvu u sekretariátu Organizace spojených národů v souladu s článkem 102 Charty Organizace spojených národů a pravidly, která byla na jejím základě přijata Valným shromážděním.

Článek 75

Depozitář oznámí všem signatářským státům:

a) podpisy podle článku 67;
b) uložení ratifikačních listin, listin a přijetí nebo schválení podle článku 73;
c) datum, kterým tato Úmluva vstupuje v platnost podle článku 68;
d) výjimky z územní působnosti podle článku 70;
e) datum, kterým vstupuje v platnost dodatek k této Úmluvě podle článku 66; a
f) vypovězení podle článku 71.

Dáno ve Washingtonu, v anglickém, francouzském a španělském jazyce, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které zůstane v archivu Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj, která vyjádřila svým podpisem dohody souhlas, že bude plnit funkce, jimiž je touto Úmluvou pověřena.

421

VYHLÁŠKA
Ministerstva vnitra České republiky
ze dne 20. července 1992,
kterou se zrušuje výnos č.j. VS/3-50/1851/88 o postupu národních výborů při výkonu státní správy na úseku státního občanství České socialistické repuliky

Ministerstvo vnitra České republiky stanoví podle § 21 zákona České národní rady č. 39/1969 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České socialistické republiky:

§ 1

Výnos ministerstva vnitra a životního prostředí České socialistické republiky ze dne 12. května 1988 č.j. VS/3-50/1851/88 o postupu národních výborů při výkonu státní správy na úseku státního občanství České socialistické republiky, uveřejněný ve Věstníku vlády České socialistické republiky pro národní výbory v částce 3/1988 a registrovaný v částce 16/1988 Sb., se zrušuje.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1992.

Ministr:
Ruml v. r.

422

VYHLÁŠKA
ministerstva životního prostředí České republiky
ze dne 20. července 1992,
kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 82/1976 Sb., o úpravě užívání povrchových vod k plavbě motorovými plavidly

Ministerstvo životního prostředí České republiky v dohodě s federálním ministerstvem dopravy a s dotčenými ústředními orgány státní správy stanoví podle § 6 odst. 4 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

Čl. I

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 82/1976 Sb., o úpravě užívání povrchových vod k plavbě motorovými plavidly, se mění a doplňuje takto:

1. V § 5 odst. 1 se na konci připojuje písmeno d), které zní:

„d) plavidel veřejné lodní dopravy, včetně přívozních[6]) pokud se nejedná o plavbu na vodárenských tocích, vodárenských nádržích a úsecích toků a nádrží v I. ochranných pásmech, nebo pokud ji vodohospodářský orgán neomezí nebo nezakáže i ve II. a III. ochranných pásmech.“.

2. V § 5 odst. 2 se vypouští písmeno a).

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. **Benda** CSc. v. r.

423

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění pozdějších předpisů **výnos** ze dne 8. června 1992 č. j. 17 038/92-220, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva dopravy č.j. 17 198/73-20 ze dne 19. června 1973 **o Předpisu L 8 Letová způsobilost letadel - Mezinárodní požadavky ICAO** (reg. v částce 40/1973 Sb.), ve znění výnosu č.j. 19 684/83-20 ze dne 12. října 1983 (reg. v částce 4/1984 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy a u Státní letecké inspekce.

Distribucí výnosu je pověřeno Řízení letového provozu.

424

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

vydalo podľa § 100 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 126/1985 Zb. o požiarnej ochrane v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 525/1990 Zb. po dohode s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky, Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, Odborovým zväzom štátnych orgánov a organizácií a Federálnym odborovým zväzom požiarnikov z povolania **výnos** z 21. júla 1992 č. PO-267/2-92, **ktorým sa upravujú podrobnosti o pracovnoprávnych vzťahoch príslušníkov Zboru požiarnej ochrany.**

Výnosom sa upravujú podmienky prijatia do Zboru požiarnej ochrany, podrobnosti o odbornej spôsobilosti a povinnostiach príslušníkov Zboru požiarnej ochrany, ďalej otázky právomoci pri udeľovaní odmien, rozsah starostlivosti o príslušníkov pri sťažených podmienkach a podmienky poskytovania a vykonávania rekondičného pobytu.

Výnos nadobúda účinnosť 1. septembrom 1992.

Výnos je uverejnený vo Vestníku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 49/1992. Do výnosu možno nahliadnuť na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, okresných správach Zboru požiarnej ochrany a obvodných správach Zboru požiarnej ochrany.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

OPATŘENÍ

federálního ministerstva financí

ze dne 10. července 1992,

kterým se mění opatření federálního ministerstva financí ze dne 27. března 1992, kterým se stanoví výše stravného při zahraničních pracovních cestách v cizí měně

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 12 odst. 1 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, výši stravného takto:

§ 1

Země	Měn. kód ISO	Měna	Stravné (denní sazba)
Argentina	USD	US dolar	32
Brazílie	USD	US dolar	25
Honduras	USD	US dolar	20
Jihoafrická rep.	USD	US dolar	25
Keňa	USD	US dolar	25
Pákistán	USD	US dolar	20,50
Peru	USD	US dolar	33
Ruská federace	USD	US dolar	15
Arménie	USD	US dolar	15
Ázerbájdžán	USD	US dolar	15
Bělorusko	USD	US dolar	15
Kazachstán	USD	US dolar	15
Kyrgyzstán	USD	US dolar	15
Moldava	USD	US dolar	15
Tádžikistán	USD	US dolar	15
Turkmenistán	USD	US dolar	15
Ukrajina	USD	US dolar	15
Uzbekistán	USD	US dolar	15

§ 2

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
v z. Ing. **Rudlovčák** CSc. v. r.
náměstek

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky

oznamuje, že v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 2/1991 Zb. kolektívnom vyjednávaní a § 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 49/1991 Zb. o ukladaná kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch a o ďalšej úprave konania, bola na Ministerstve práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky od 1. 6. 1992 do 3. 7. 1992 uložená táto kolektívna zmluva vyššieho stupňa:

Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 27. 5. 1992 medzi Odborovým zväzom PROJEKT – Slovenská komora

a

Združením zamestnávateľov vo vodnom hospodárstve na Slovensku.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

u opravě chyby

v zákonu České národní rady č. 241/1992 Sb., o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, v českém i slovenském vydání

§ 13 má správně znít:

„§ 13

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1992, s výjimkou ustanovení § 8, který nabývá účinnosti dne 1. září 1992.“.

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek **(první záloha činila Kčs 540,–, druhá záloha od částky 79/1992 Sb. činí Kčs 400,–) - Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.